

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE ZARAGOZA

SIGNATURA: I – 98

*Prospero de Aquitania, Van. De vita
contemplativa et humana. Lugduni. 1495.*

2487

^{1.} ^{2.} ^{3.}
¶ Prosper de vita cōtemplatiua et humana: tractādo
de tribus virtutib⁹ tbeologicalibus videlicet: spe: fide: et
caritate. et de quattuor virtutibus cardinalibus scilicet
prudētia: iustitia: tēperātia. z fortitudo. ostēdēs quomō
ad cauēdū homo debet fugere iudiciū humanū errore inuolutū.

1. de abg. l. unib⁹ etolo⁹ p. 1. spe. fide. car.
2. de 2. unib⁹ Cardib⁹ p. 1. prudentia. iusticia. tēperātia. fortitudo.
3. ostēdit. quō homo debet fugere humanū iudiciū errore inuolutū.

Aug. 12

Prosp. 50

deo aliu diligere. **Prosp.** homo pot' diligi dupliciter. Uno modo
 quod ad principia intrinseca que sunt anima et corpus et sic quilibet debet di-
 ligi siue sit christianus siue in deus siue sarracenus. et ratio est quia creature sunt dei
 et uno modo quod ad principia extrinseca. ista sunt duo. vnu sicut habitus
 virtuosus. aliud sicut est viciu. et secundum viciu non debet diligere sed secundum quod
 habet habitum virtuosum vel est creatura. videlicet et habet infidelitatem.
 et non ut habet fidem. spem. et caritatem. Nature quisquis etc. Nota quod tu non
 dicit illuminationem substantie eo quod tu est demonstratiu. sed dicit illuminationem
 proprie nationis. ut tu quisquis siue petrus siue martinus etc.

Quia eternitas et vera immortalitas non est nisi
 in deitate trinitatis: cuius quod esse perfectum est.
 Quia natura initio caret: et incrementum non indiget.
 sicut nullum finem recipit: ita nulla mutabilitate. Crea-
 ture autem ille quibus deus dedit eternitatem vel daturus est non
 penitus omnis finis aliene sunt. quia non sunt extra commuta-
 tionem: dum finis est et illis temporalis institutio et localis motio et
 ipsa in augmentum sui facta est commutatio.

Quia vere solus deus omnipotens creator.
 Vita viuens in se permanet esse quod est.
 Hoc pater hoc verbum patris: hoc est spiritus almus.
 Quorum natura est vna eademque trinum.
 Non ceptum aut auctum non huic mutabile quicquid est.

Quod subeat leges temporis aut numeri.
 Viris preteritis propter posteriorum futuris.
 Nil recipit varius. nil habet occiduum.
 Nam rerum quas sicut voluit sapientia fecit.
 Multis vita quidem est prestita perpetua.
 Sed quocumque potest se se amplius aut minus esse.
 Quodam fine ipsi quod fuerat moritur.
 Sic nihil eternum: quod commutabile factum est.
 Quod cuncta superest: semper idem deus est.

Utra eternitas etc. Postquam auctor voluit determinare de his vi-
 tuoso scilicet spe. fide. et caritate: et iam posuit documentum spectans ad
 caritatem in parte ista ponit documentum spectans ad fidem et spem.
 duo facit. Primo facit hoc. scilicet deo responderet quoniam. secunda ibi.
 Patientia dei haec est etc. Prima in duas. primo ponit dictum spectans
 ad fidem et ad spem. scilicet deo probat. scilicet ibi. Quia natura dicit sic quod vera eternitas
 et debetis scire quod conditio patris et filii et spiritus sancti est duplex. Prima est quod

si dicuntur eterni. Nam et unus pater et unus filius et unus spiritus sanctus. Secunda
 est quod ipsi dicuntur immortales. Nam immortalis pater immortalis filius et immorta-
 lis spiritus sanctus. et isti dirigunt te ad fidem et ad spem. quia credere debes quod deus
 pater et filius et spiritus sanctus sint immortales. et spem debes habere quod possunt tibi
 dare bonum. Tunc sequitur pars scilicet. Quia natura etc. in qua parte probat quod
 deus pater et filius et spiritus sanctus sunt eterni et immortales. Et arguit sic. Illi
 videntur esse etiam et immortales qui caret principio et fine et in se nulla mutabi-
 litate recipit qua videtur etiam et immortales. maior propositio est bona. quod deus
 oppositum predicatum expugnabit subiecto. minor declaratur. Nam deus pater
 filius et spiritus sanctus carent principio necessario carent fine secundum philosophum. quod autem
 careant. Nam si sic non esset tunc esset processus in infinitum. hoc est falsum tertio
 philosopho. probat consequentia quod si per te deus habuit principium. ergo habuit ab alio
 quod est falsum. quia nihil dat ei principium. tunc quera de isto alio. aut dicit aut
 non. si non qua ratione fuit standum eadem et prius. scilicet deo et multo magis. si autem
 habuit principium et procedam in infinitum. sed in nobis est oppositum. quia mutat
 spiritus motus. ut nos alterationis solum modo generationis et corruptionis etc. quod
 nos mouemur generationis corruptionis et alterationis.

Patientia dei vera est qua parcat conceptus parcat
 negatus et in agis vult vitam peccatoris quam morte
 eruditio est penitentie et oblatio correptionis.
 Nec vilia ipsius opera misericordia vacant: quando
 domini indulgentia consulit et flagello.

Quia diu summi differt patientia regis.
 Suspendens equi pondera iudicij.
 Et dum plectendis parcat clementia factis.
 Dat spacium: quo se crimine purget homo.
 Denique committit boies mala crimina semp.

Dat spacium ut pereant crimina: non boies.
 Clerbere nonnunquam castigans corde paterno.
 Ne cito consumant seua flagella reos.
 Sic pietate deiterraz non vacat orbis.
 Et nihil est quod nos non trahat ad venam.
 Cum rex saluandis ipsa quoque consulit ira:
 Ut curat medicus vulnera vulneribus.

Patientia dei vera est. Postquam auctor posuit documentum ad
 fidem et spem in ista parte respondet questionem. Posset aliquis
 dicere. dictum est supra quod deus est immortalis et eternus et nobilissi-
 mus. ergo non videtur quod curet de nobis. et quo habet tantam nobi-
 litatem. **Prosp.** et dicit quod quod deus sit nobilissimus et ma-
 gis etc.

... patientia dei vera est...
 ... patientia dei vera est...
 ... patientia dei vera est...

Prosp.

△

△

Emp.

07

Aug. Antip.

Prosp.

Emp.

53

quod tamen inclinatur ad nos et curat de nobis. cui ratio est ista. Ille qui correptus parit. et negatus parit. et magis vult vitam quam mortem inclinatur ad nos et curat de nobis. sed deus correptus fuit pro nobis. maior nota est. minor pars in littera. Nam tanta patientia dei est quod fuit contemptus a multis. puta a iudeis et sarracenis qui corredebant ipsum non venisse in virginem mariam. nec credunt iudei ipsum christum venisse. mo negant. et etiam dicunt ipsum non venturum. Iterum negant multi ipsum. Nam ipse christus degit precepta que boves non bene tenent. Et ex hoc concludit Prosuper correlari quod totus mundus non est nisi in peccato et miseria.

Divina bonitas. ideo maxime irascitur in hoc seculo. ne irascatur in futuro. Et misericorditer adhibet temporalem severitatem. ne eternam iuste inferat ultionem.

Quoniam deus exerta peccantes verberat ira. Et noxiant boves: quid mereantur agitur. Nam quoniam mortalis peraguntur tempore carnis. Auxilium miseris ipsa flagella ferunt. Et vindicta brevis sic nota crimina fiunt. Ne sine fine babeat: debita pena reos.

Divina bonitas etc. Postquam auctor respondit vni questioni si de deo in parte ista ridet alteri questionem duo facit. primo ridet questionem scilicet ostendit quomodo homo debet se habere iure in reditione ad deum in sua confessione. scilicet ibi. Nam confessio possit aliquis dicere dicitur est quod magis vult vitam quam mortem et quod dat spacium quod homo possit se purgare a peccatis. certe hoc non videtur. nam video quod dat boi aduersitates et multa mala et etiam irascitur contra boves ipse deus. Respondet et dicit quod deum facere malum et irasci contra boves dicit dupliciter. Uno modo quod faciat malum propter malum et sic non est verum. ratio est quod sequitur quod deus esset malus hoc est manifeste falsum. alia apparet quod ex quo facit malum propter malum. igitur fuit malus. Alio modo quod faciat malum permissive propter bonum et sic est verum. et probatur maius. Ille videtur facere malum boi propter bonum qui permittit boiem pati tribulationes in hac vita ut ducat ipsum in bonum spatium. sed deus est boni. quare etc. maior est nota. minor declarat in littera.

Era confessio est benedictio. cum idem sonus est oris et cordis. bene autem loquitur male viuere nihil aliud est quam se sua voce damnare.

Aus vera in diu depromitur ore precantis. Si quod voce fluunt intima cordis habent. Non prodest cuius solis bona dicere verbis.

4. Aug.

Prosper.

1. 2. 3.

1. 2. 3. 4. 5. 6. Aug.

Prosper.

1. 2. 3. cordis. etc. 2. oris. etc. 3. cordis et oris simul.

Ni pia mens babeat quod bene lingua sonat. Nam fari recte miserum est: et viuere praue.

Damnat nota malum regula iustitie. Era confessio etc. Postquam auctor respondit vni questionem etc. in ista parte ostendit quomodo debemus nos habere in ista confessione in relatione ad deum. et dicit quod nostra confessio potest dupliciter sumi. Uno modo quod solum fit secundum nostrum modum loquendi. et non quod respondeat cordi id quod dicitur. et talis confessio est mala. ratio est ista. Illa est mala confessio quod homo dicit seipsum. sed per confessionem sola loquela facta homo damnatur seipsum quare etc. maior est nota. minor declarat in littera. Alio modo quod non fit oris sed cordis. et ista est bona. eo quod est continua bovis ad salutem ut arguatur. Illa confessio est ductiva bovis ad salutem est bona. sed confessio cordis et oris est vniuersi. quare etc.

1.

2.

7. Aug.

Selectio dei et primi est propria et specialis virtus piorum et sanctorum. cum ceterae virtutes bonis et malis possint esse communes.

Lurima sanctorum bona sunt communia multis. Et quidem recti constat inesse malis. Sed pia pars summe tendens virtutis ad arcem. Quo pariter quocumque boium sic diligit ut se. Omne operum meritum vincit amore dei. Hoc optas alijs: quod cupit ipse sibi.

Prosper.

1. 2.

Unde stis geminis virtutum qui caret alijs. Celorum ad regnum non habet unde volet.

Selectio dei etc. Postquam auctor determinavit de quibusdam continentibus fidem spem et caritatem. nunc redit ad ipsam caritatem. et duo facit. primo facit hoc. scilicet ostendit questionem. scilicet ibi. Doctrina. in prima parte dicit quod dilectio dei etc. quod apparet. ita illa etc. Illa quod illius te ducit boves ad vitam eternam manifestum est quod est spiritualis et propria piorum et sanctorum. sic est. quare etc. maior nota. minor declarat in littera. vnde ex istis concludit.

7. Aug.

Doctrina apostolica est tam salubris atque vitalis. ut pro capacitate ventium nemine sui relinquat exortem. quod siue sint paruuli siue magni siue infirmi siue fortes habent in ea unde alatur et vnde de satientur.

Prosper.

Doctrinae accendit lumen apostolice. Que nullis animis nullis non congruit annis.

*Prophetia dicitur
appropinquat magis*

Lacte rigans parvulos: pane cibans validos:
Non tempus non serus huic non causa resistit.
Omnes curat: alit: iustificat: vegetat:
Sumite que magne appofuit sapietia mense.
Et varijs pasci discite delicijs.
Quaru pars totu est epulum: quo quisq; iunatur:
Inde capit vitam: quam parit vna fides. *ca. 10.*

Doctrina apostolica etc. Post q; auctor ostendit qualiter debent diligere deum et primum: nunc rident q;stioni. et duo facit. Primum rident q;stioni cōfurgenti in precedenti lectione. Secundo rident alii cōfurgenti ex ista. secunda ibi. *Deu gressu.* Posset aliquis dicere tu dixisti q; debeo diligere deum et primum et non possum hoc cognofcere sed dilectione ista. Rident per assumptione doctrine apostolice tu dicit certe ego non sum tante capacitatis q; possum istam cognoscere. rident q; hoc non valet. pbat. Illa scientia declaratur solū in minorē.

Eum querēs gaudium querit. sic ergo querat. ut non in se. sed in domino gaudeat. Accededo enim ad dominū illūatur ignorantia et corroboratur infirmitas data sibi intelligentia: qua videat. et caritate qua serulat.

Sire deum cupiens gaudere et vivere querit. Si verū et summū noxat amare deum. Cui tribuat quicquid recte sapit optat agitq;: Et sine quo carnis gloriā puluis erit. Non ergo in quocūq; sua munera desinit auctor. Perq; suū dominus se manifestat opus. Inq; illis habitat diues penetrabilibus hospes. Que gaudem hoc se cuncta quod ipse dedit.

Dum querens etc. Post q; auctor ostendit in parte precedenti qualiter deus dederat doctrinā ad nostrā cognitionē. In parte ista rident q;stioni. et quia posset aliquis dicere. quā utilitatem cōsequar ego ex ista doctrina. rident et dicere. magnā utilitatem cōsequar. et eo q; queris ipm deū. ista q;stio deest duplex. quedā est questio de in se. alia in se habet. ista nō est bona. eo q; non debet quis gaudere in se. sed in dno. Sed quedam est questio de in deo. et ista est bona. Illa questio est bona que dicit boiem de igno: aīa in cognitionē. et de debilitate in fortitudine. s; talis q;stio de est idē oibus. q;re etc. maior est no. et minor declarat.

Sicut notium est corpori: corpoream escam nō posse recipere: ita pictosū est aīa: spūales delicias fastidire.

Ver dunt propriam mortalia corpora vitam. Si nequeunt escas sumere corporeas. Sic anime nisi delicijs rationis alantur. Dum verbi eterni pane carēt: pereunt. Nam quid erit: quod dira procul fastidijs pellat. Cum seipso ererugit mens saturare deo.

Sicut notium est corpori etc. Post q; auctor rīd. vni questioni et ostendit qualiter homo debet gaudere in ipso deo et non in se. in ista parte rīdet alteri questioni cōfurgenti ex precedenti. Posset aliquis dicere. qd ad me nō gaudeo i deo. Rīdet et dicit q; mlti nā si nō gaudes in deo vel deo moueris. pbat. Sicut se b; corpus ad assumptionē esse corporealis ita se habet anima ad assumptionem essentia spiritualis. sed ita se habet corpus ad assumptionē esse corporealis q; si assumat. vni. et si non mouetur. ergo sic aīa ad assumptionē esse spūalis q; si assumat. vni. et si non assumat. mouetur. ma. no. per se. s; cū hoc sit icōueniēs incōueniētis est questio mota.

Qui vni sunt multi: qui ad non esse tendunt: quid enim est tam obnoxium paucitati q; quod est de bitum perditioni.

Quiesce verum et propriū est. cui quisq; adberet. Et in regni lumine semper erit. Nam qui iustitiam spernunt non esse laborant. Inq; nihil tendunt: et nihil esse queunt. Non ergo illorum poterit pars multa videri. Quorum in sanctorum nullus erit numero. Sed vere magni et multi sine fine manebunt. In christo quorum gloria perpes erit.

Dum vni sunt multi etc. Post q; auctor in parte precedenti. f. b; Prosper rīd vni questioni: et in parte ista rīdet alteri. q; dicitū est q; sine diuicijs spūalibus ego non possum ire ad vitam eternam. dicit ergo aliquis quid cōsequar per admissionem istarum diuiciarum spiritualium. et quid consequar si deo ipsas. Rīdet et dicit q; p admissionē istarū diuiciarū consequens nō esse. sed si b; consequeris vitam eternam qd apparet. q; Per illud homo videtur tendere ad vitam eternā qd pūgit bolem illi qui habet verū et ppū esse. sed per diuicias spūales homo coniugitur deo qui habet verum et ppū esse. quare etc. maior est nota. minor declaratur.

Aug?

Prosper

Trans?

10. Augustus

Prosper

Aug?

Aug?

Prosper

Aug?

Aug?

12. Aug.

Non concupiscit deus penam reorum tanquam saturari desiderans vltione. sed quod iustum est cum tranquillitate decernit: et recta voluntate disponit. ut etiam mali non sint inordinati.

Prospect.

Villa deum oblectat iniferorum pena reorum. Nec scelerum vindex ira mouet placidum. **D**ivina potentia cuncta regit et tranquilla voluntas. Quicquid decerni conuenit hoc statuit. **E**t nullis pateat regis censura querelis.

Luz iuste accipiet debitus ordo reos. **N**on concupiscit deus re. **Q** Postquam auctor probant quod mali non dicitur multi nec magis eo quod tendunt ad non esse. in ista preterit dicitur quoniam. quia posset aliquis dicere. Tu dicis quod deus dicitur malos. ergo delectatur in malis. si sic ergo sequitur quod deus malis sit quod est inconueniens. **R**idetur quod deum desiderare et delectare in malis est dupliciter. **U**no modo propter latere suum appetitum et vltionem facere. et isto modo propositio est falsa. **A**lio modo propter iustitiam et ordinationem vniuersi. et isto modo est verum. Nam si mali non punirentur vnusquisque conaretur ad malum. quare cessat obiectio.

13. Aug.

Bonum intellectum habet qui quod faciendum est recte intelligitur facit. Alioquin talis est sine operibus. **I**ntelligentia qualis est sine timore sapientia. **C**uius scriptum sit. **I**ntum sapientie est timor domini.

Prospect.

Scriptorum dominum plene videt omne profundum. **S**ui factis implet cognita verba pijs. **N**am nimis ascensu doctrine deuius errat. **S**iquae curauit scire fugit facere.

Bonum intellectum re. **Q** Postquam auctor respondit vni questionem. in parte ista respondet alteri questionem. quia posset aliquis dicere ex quo deus ita punit malos ego intendo bene agere. quis ergo est ille qui bene agit. **R**idetur et dicitur ille qui habet sapientiam tamen est dupliciter. **U**no modo quod ille qui habet sapientiam bene agit quia hanc cognitionem agendo bene non agit. et isto modo non bene agit. **A**lio modo quod deus hanc cognitionem agendo agit ut scia precipit. et isto modo est verum ut dicitur in littera quod bene agit.

19. Aug.

Abet etiam in hac vita requiem suam anima que de morte infidelitatis exempta est. **S**i non ab operibus iusticie sed ab iniquitatis se abstinet actione.

ut viuens deo et mortua mundo humilitatis et mansuetudinis placida tranquillitate requiescat.

Prospect.

Gratia et in hac vita requies multis data sanctis. Quorum animas inuidus non tenet occiduis Quos desiderijs nullis peritura fatigant. **E**t quibus omne bonum est christus: et quis bonorum **C**ontritur terra: ut celo fugientia temunt.

Deus desiderat bonum suum.

Quod credunt: quod amant: quod cupiunt deus est. **A**bet in hac vita re. **Q** Postquam auctor ostendit illum bonem bene agere qui operatur secundum perceptiones ipsius scientie. modo respondet questionem. **Q**uod posset aliquis dicere hoc ego bene video. **I**z acquiritur ne aliquid ex ista operatione in hoc mundo. **R**idetur quod sic. nam acquirit requiem quod apparet. **I**lle videtur ut aliquid acquirere qui acquirit requiem in hac vita. sed ille qui operatur secundum preceptos siue scientie acquirit requiem. quare re. maior est nota minor: declaratur in littera.

14. Aug.

Quisque bene cogitat quid voueat deo et que vota persoluat: ipsum voueat et reddat. **H**oc exigit: et hoc debetur: ut ymago cesaris reddat cesari: et ymago dei reddatur deo. **S**ed sicut videndum est quid offeras: et cui offeras: ita etiam considerandum est ubi offeras: quia veri sacrificij locus: extra catholicam ecclesiam non est.

Deus sicut videndum est ubi offeras: quia veri sacrificij locus: extra catholicam ecclesiam non est.

Prospect.

Quid voueat domino quisque bene corde volutat: ipsum se totum preparat: et voueat. **M**aior ei offerri nequit hostiam mentis in ara. **N**ec christi ex templo suo odor exit odor. **Q**uani cum homo castorum profert libamina morum. **E**t de virtutum munere sacra litat. **S**ed tamen ut noxius qui reddit vota tonant. **U**num diuinis cultibus esse locum. **I**n toto mundo quem vera ecclesia prebet. **E**t sine quo nullum iusticie est meritum.

Quisque cogitat re. **Q** Postquam auctor ostendit qualiter ille qui operatur secundum precepta scientie sue acquirit requiem in hoc mundo. **I**n parte ista respondet questionem. quia posset aliquis dicere. **D**ne prospero ego video quod vult multi domini in mundo isto. quia est dominus temporalis et ipsa his. qualiter deo me habere cum dominis. **R**idetur et dicitur quod si vis te bene habere vel regere debes sic agere. ut temporalia reddas duci temporalia. et domino spiritua

16. Aug.
 N reddas spiritalia scdm constitutiones suas. et dno deo reddere aiam. et sic dno temporalis debes dare temporalia. tñ reddere temporalia dno tñali est dupl' Uno modo vt sit contra aiam et sic non teneris. Alio modo qd nō sit ptra aiam et sic teneris.

Nle sunt retributiones iusticie: cum aut bona pro bonis: aut mala pro malis redduntur. Tertia retributio est gratie. cum per regenerationē baptis- matis remittuntur mala et retribuitur bona. Ita qd ita manifestatur. Quia vniuersę vie domini id est misericordi- dia et veritas suo fine distincte sunt. illam autē ipsoꝝ retribu- tioneꝝ (qua pro bonis mala restituitur) deus nescit: quia nisi retribuere bona pro malis nō esset: cui retribuere bona pro bonis.

Nlittie merces gemina est: vel cum bona rectis. Vel prauis digne cum mala restituit. Saluatix autem cunctorum gratia christi. Non pensans meritum diluit omne malum. Eredentesq; omnes renouas baptisinate sacro. Dat bona que propter dat meliora bonis.

De sunt retributiones iusticie etc. Post qd anc. in pre pcedēt ostēdit quo mō debes te bñe i voto erga deū. In pre ista rñdet questiō. qd possz aliqs dicere. Ego voueo me totaliter ipsi do qd me vitū bēo. Rñdet et dicit qd retributiones et merita sūt tri- bus mōis. qd dno sunt tñaliū dñoz. et quedā sunt dñi spūalis. Retributiones dñoz tñaliū sūt duplices. quedā sūt bonoz dñoz. qdā maloꝝ. bonoz est duplex. vt qdū quis bonū facit bñū bēat. et qd malū agit malū bēat fm qd iustitia p̄cipit. et talis retributio est bōa eo qd iusta est. maloꝝ vt bō qui bñ agit malū bēat. et ista est mala eo qd iusta est. Alta est dñi spūalis et ista bona est. qd si modicū bonū facias recipis maximū bonum et infinitū qd appz. Si ita est qd bō nō possz facere tantū bonū. vt mereret vitā etfnā manifestū ē qd plus accipit qd mereat bō. s; sic est quare etc. ma. no. eo qd illud ē infinitū bonū. sed finitū ad infinitū nō sit cōclusio ceu p̄p̄atio etc.

Mnis qui ad supernam pertinet ciuitate p̄pere- grinus est mundo. qdū temporali vitur vitā i patria viuit aliena. vbi inter multa fallacia et mul- ta illecebrosa deum nosset amare paucos est qui- bus p̄ceptū domini fit lucidū illuminās oculos vt nec in dei dilectione nec proximi caritate fallant.

Prosper

Elestem ad patriam in christo redimēte vocatus. Vitam habentis temporis hospes agit. Dūq; ad p̄missam requiem noī suā tendit. Mundane patitur multa pericla vite. Que nunc obsessa aduersis: nunc plena secundis. Aut frangit trepidos obligat aut dubios. Inter quos laqueos currentem ad gaudia vite Non capiet mundus cui via christus erit.

Stranica aliena territoria et deserta. et qd

Omnis qui ad supernā etc. Post qd anc ostēdit qd bñe se dō ad retributionē bonoz boīm. In pre ista rñdet q̄stioni. quia possit aliquis dicere. tene video qd deus retribuit bonis vlt qd mereantur. Quo mō possum facere vt habeam istam retribu- tionē. Rñdet et dicit qd si vis te habere benedebes te bñe vt peregrinus. vt arguam sic. Sicut se habet peregrinus ad veniā acquirēdam ita se debet habere homo qui currit per istum mundū ad vitā etfnā. s; ita se bñe peregrinus ad veniā acquirēdam qd nō curat de bospiciis nec de lucris etc. sed sp̄ conat vt cito tendat ad finē suū et veniā ergo ita facere debet vt qd de istis mūdānis nō debet curare qui vult habere a deo istā retributionē videlz qd accipere multū pro paruo.

Enfi? a? qd? x. mūdā nō sūt

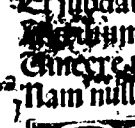

Imo est cuius aiam corruptibile corpus et inha- bitatio terrena non aggrauet. Sed ad nitendū est: vt cupiditates carnis spūs vigore sup̄et. et homo interior qui sibi semper restitū diuino expectet auxilio adiuuari.

Illa aia est que nō mortali carne grauetur: Nec corporea conditione gemat. Sed confirmare inualidā: et refrenare rebelle. Legitimū et p̄prium est mentis opus domine. Que vis nature vt moderamine temperet equo; Et subdat sceptris noxia queq; suis.

Legitimi et p̄p̄riū mētis ammodat sicut tene carnis. bonitatis cōp̄p̄t.

Nam nullus famule poterit compellere motus. Ni fuerit christi semper amore potens. Ego etiam etc. Post qd anc ostēdit qualiter homo se debet habere si ipse vult habere meritum p̄missum a deo. In parte ista respondet Prosper questiōni. quia possz aliquis dicere. tu dicitis mibiq; debeo transire per mundum istum

non meū s; aliena dicitur. et qd

100. vt hospes. cur te dico tibi q non possis q sunt tot aduersitates & delectabi-
lia q non possum fugere ista delectabilia. Rñ dicit q boies fugere ista
taalia bonahc delectabilia est duplr. Uno modo q non fugiat ea totaliter
& sic non est conueniens ei. Alio modo q fugiat ea et isto modo est auentens
Nam qñ aduenit delectatōes debet homo refrenare appetitū suū. sicut si
visus appetat videre ista vana colorata &c. 2.

19. Aug.

Angusta via est que ducit ad vitam. Et tamen per
ipsam nisi dilatat o corde non curritur. quia iter
virtutum quo gradiunt pauperes r̄ dampnū est
fidelium sper etia si arduū sit infidelium vanitati.

1. 20

Prospice

Atra via est que ducit ad atria vite.
Nec recipit carnis gaudia mentis iter.
Amplius incedit spacijs terrena voluptas.
Angusto virtus limite celsa petit.
Et tamē hi calles quos mundi vana pauescunt.

1. 20
2. 20

Quedam magnificis equora sunt animis.
Diffiditq' nimis per dura per ardua gressus.
Commenda fidel quod tollerare iuuat.

Emp

Angusta via &c. Post q auc. ostendit q nullus erit in mudo qui nō
grauetur quinqs potētis corporalib. In ista parte rñdet qñtionē
qua possit aliquis dicere certe dñe multum est altum q debeam
resistere ipse. Rñdet q dicit q eē graue et arduū pōt intelligi in
vltiōe ad malū boiem. sic est vera natura mali. omnia habent pro grauibz
nec aliquid aduersitatis possunt collocare sed tribulationē. scdo mo i vltiōe
ad bonū. sic est falsa. ratio huius est. Illi nō sunt bñmōi. qre &c. maior no. mi.
declaratur in littera.

20. Aug.

Prospice

De affectu & hoc desiderio colendus est deus: vt
sui cultus ipse sit merces. Nam qui deus colit: vt
aliud magis quā ipm por mereatur deū colit. sed
id quod assequi concupiscit.

Ac desiderij deus est pietate colendus.
Iustitie vt merces tota sit ipse deus.
Nam sperans alio se munere posse deari
nō qd possidamat: sed qd habere cupit.

De affectu & hoc desiderio &c. Post q auc. in pcedēt parte
ostendit q bonus homo tollerat aduersitates. In ista pte rñdet
qñtionē qua possit aliquis dicere. Ego bene video q bonus
omnia tollerat. sed qualiter se debet habere i tollerado. Rñ
det & dicit q d3 colere ipm deum. tñ boiem colere deum est dupliciter. Uno
modo q colat deum vt acquirat pecuniam vel habeat vxorem pulchram

141

Alio modo q consequatur ipm deum & nihil aliud. S3 pmo modo est mala
cultura & victiosa. q sequit q qui colit deū vt dei pecuniam nō colit deū. qz ex q
colis deū vt det tibi pecuniam colis ipm ppter pecuniam. ergo colis ipam pecu-
niam. s3 secudo mo est bona cultura &c. vide lram.

Occultis alieni cordis temere iudicare pecca-
tum est. & eum culus opera non videntur nisi bo-
na ex suspitione reprobendere iniquum est. cu-
eozū bonum incognita fundio. deus inspice
qui iudex inspector est verus.

Clpare in quocūque que non sunt nota malignū est.
Presertim q cognita sunt bona sunt.
Non pateant faciles semis rymozibus aures.
Que nescire iuuat. credere non libeat.
Inquantur secreta deo: quā si quid opertuz est.
Inspicere & nullus indiget indicijs.

Maria
Sennae

Occultis alieni cordis &c. Post q auc. ostendit q dicit de est
colendus ppter se & nō ppter pecuniam vel aliquid aliud acdrādū.
nunc rñdet qñtionē siue dicat iudiciū suū. & duo facit. pmo sa-
hoc. scdo rñdet qñ. scda ibi dicitur muneris. Diceret aliquis
& quo mo pōt cognoscere qñ bō colit deū ppter deū vel ppter
ista mūdāna. Rñdet q debes scire q boies iudicare de alio fm apparentiaz
vel nō apparentā est dupl. Uno mo q verū iudicat de ipō. & isto mo nō ē ve-
rū rō est. Si ita est q solus deus de boie iudicat tu nō posses vere iudicare d
boie. Sed sic est. qre &c. maior no. qz solus dē verū iudicat. im. declarat in lra

Alio mo q iudicat sic te & isto mo pōt eē verū.
Iuini muneris est cum recte cogitam? & pedes
nostros a falsitate atq ab iniustitia cōtinemus.
Quoties enim bona agimus deus est in nobis
atq operatur nobiscū vt operemur cū illo.

In dubio nostri deus est rector & auctor.
Cum toto affectu que bona sum gerimus.
& r operū specie clarebant intima cordis:
Quū uel boies mentem spiritus intus alit.

Sactus enim sanctos facit de lumine lumen.
Et oritur nullus fit bonus absq deo.
Iuini muneris &c. Rñdet alit qñtionē. Posset alitq dicere
qñ bō agit bona est ne dñs cum ipō vel qñ bō bona agit. agit
ne volūtate dei vel sua. Rñdet q si bō bonū agit deus semp ē
b 1

secum. rō est. Si ita est q̄ bō nō possit agere bonū nisi de se sic secū. maior est
q̄ si bō bonū agat secū ē deus. maior no. q̄ si aliquid sit cā alicuius illo posito
ponet illō. minor declarat.

In isto iudicio dei datur plerūq̄ peccatoribus op̄
tata potestas qua sanctos ipsius persequantur.
Cui spiritus dei iuuantur et aguntur fiat per la-
borum exercitia clariores.

Quod plerūq̄ mali in sanctos sentire sinuntur.
Quodq̄ bonis prauis sepe nocere queunt.
Absq̄ dei nutu non fit qui corda suoz
illis etiā bellis gloriofanda pbat.
Crescunt virtutū palme. crescuntq̄ corone.

Mutantur mundi prelia pace dei.

In isto iudicio dei. Post q̄ auc. ostendit qualis oia bona depe-
dent ex deo et q̄ q̄i boies bñ agūt semp deus est cū ipis. sed si
malū nō est cū ipis. Nō ridet q̄d q̄ possz aliq̄s dicere. Bñ
video q̄ in bonis actōibz deus est nō q̄re quare pmittat bonis
boibus euenire malū vel pmittat malos ledere bonos. Ridet q̄ deū pmitte-
re malos boies ledere est dupl. Uno mō q̄ pmittat v̄ mali impediāt bonos
ad vitā eternā. Alio mō vt ipi mereātur fortius et melius vitā eternā. Si p̄
mō nō est nā ppositio. q̄ si hoc eēt seq̄ret q̄ nō vellet bonos i vitā etnā
p̄sā est falsū ergo et aūs. falsitas p̄sā ē implicare. s̄ fia declarat q̄ et q̄ pmit-
tit vt impediāt bonos ad vitā eternā. ergo volebat bonos et nō bonos i vitā
etnā q̄ est falsū. si scdo mō p̄o natura est. rō ē. q̄ p̄o maiorē penā tollerat
tāto magis merētur vitā eternā et p̄sā qua pctōies psequēt sc̄ōs dei datur
plerūq̄. i. sepe ipis pctōibz iusto iudicio ipius. s. dei vt illi q̄ iunāf et aunḡ sp̄i
fiāt clariores p̄ certis laborz.

Non est vera scientia boni nisi ad hoc compres-
bendatur vt agatur. Inutiliter enim ineditatur le-
gem dei qui laborat vt memoria teneat op̄ actio-
ne non implat.

Sicut legem docte qui tenet iussa omnipotentis.
Qui quod nouit agens diligit id qd agit.
Non satis est domini preceptū voluere lingua.
Is meminit legis qui memor est op̄is.

Non est natura scientia boni etc. Post q̄ auc. ostendit q̄ p̄sā
dat plerūq̄ a deo peccatoribus vt ipi peccatores noceat bo-
nis boibus. In pre ista ridet q̄d. Possz aliquis dicere. ego vo-
lo adiscere sciam dei. quo mō debeo adiscere. ostendit vno mō vt
tu adiscas sciam dei vt deas scientiaz tm̄. alio mō vt opereris
fm̄ scientia. si primo mō nō est bonū. rō est. Ille nō bene ad-
discit doctrinā dei qui non opetur fm̄ doctrinā. s̄ ille qui adiscit sciētā vt babe-
at sciam ē b̄mō. maior nota minor declarat in ista. Si scdo mō
bonū est v̄ op̄iat vt op̄at fm̄ scientiam.

Qui legē dei diligit probat se oibus iniquis id quod
contra legē est. odisse nō homines.

Legem spernentes odit cū legis amator.
Non boies odit sed reprobat qd agit.

Si legē dei diligit etc. Post q̄ auctor ostendit q̄ ille qui op̄at
fm̄ q̄ scientia p̄cipit bene illam. Nō ridet questionē. Nō
posset aliquis dicere. ego habeo legem dei. volo ipsam exercere et referre ad
homines. qualiter debeo. Ridet q̄ si referat ad legē diuinā semp caritatē
debes amare. sed si referat ad eque agunt boies et sint mala debes odire
illa. non boies. rō est. Si ita est lex dei p̄cipit tibi vt debeas diligere vnū
quēq̄ et odire vicia. manifestū est q̄ debes vnūquēq̄ iurare. s̄
sic ē. quare etc. ma. no. m. declarat in ista.

Andata dei seruare. Cuius quieta mens nō potest.
Et ergo religiosus exerceatur studium abijcēda
sunt iuga malignoz.

Sicutari legē possunt quicūq̄ quieti.
Si mundi a strepitu libera corda vacent.
Et mens ergo pijs studijs intenta iuuetur.
Prelia diuinus carnea vincat amor.
Nam templū domini per sacra silētia crescit.
Et tacite struit non ruitura domus.

Andata dei etc. Ridet alii q̄d. q̄ possz aliq̄s dicere. dñe volo
adiscere hāc sciam. qualiter debeo adiscere ipam? q̄d. ridet et dic q̄
te adiscere hāc sciam ē dupl. Uno mō q̄ tu adiscas eā i tribulatioe
et isto mō nō possis ipas b̄re vt dic ista. Alio mō q̄ adiscas ipam in
quiete et i tranquillitate. vt seditōe intellectus. et isto mō bñ possis adiscere. q̄ pbat
Eo mō adiscit scia q̄ mō reddit bō sapiēs et prudēs. s̄ in quiete sc̄ādo reddit bō
prudēs et sapiēs. q̄re etc. ma. no. p̄ illō dictū p̄b. i. sedēdo et q̄scēdo fit aia p̄u-
dēs. m. dect. in ista.

27. Aug.

Nemo est tam doctus et nemo est tam eruditus quam superna illustratione non egeat. Non enim vlla diuinorum bonorum augmentata sufficiunt: vt non semper superfit quod mēsrationalis intels ligendum desideret et gerendum.

Prosper

Doctrine domini penetrabilia tpe in isto. Ad pleniū nulli perita sunt homini. Semper em̄ sanctis superest quo crescere possunt.

- Et perfectorum gloria principium est.
- Virtutem virtus pariat de lumine lumen.
- Prodeat atq; omnis palma gradum faciat.
- Nam cur non cupide mens querit que deus offert.

Nemo est tam doctus et. Post q̄ auc. ostēdit q̄ bō quiet? potat babere doctrinā dei. Dō rīdet qōi Possz aliquis dicere est ne aliquis q̄ possz b̄re p̄fectionē cognitiōis diuine. Rīdet et dicit q̄ nullus pōt b̄re ad pleniū. rō est Si ita est q̄ nullus fit ita plenus dītu diuino vt nō semp fit aliquid q̄ ignozet. maior est q̄ nō b̄re cognitiōē ipsius ad pleniū. sed sic est quare et. maior no. mi. declarat falsa. Et cā pōt esse. Nam scia dei est de obiecto infinito. potētia nostra q̄ est aīa est finita. sed finita ad infinitū nulla ē cōpario. vñ noster intellectus se bz ad diuina sicut oculus nicticozaci ad lumē solis.

28. Aug.

Somnes boies simul consideremus quorum alij misericordia salui fiunt alij veritate damuatur. Verle vie domini. i. misericordiaz veritas suo fine distincte sunt. Si autē solos sanctos intueamur nō discernūtur hec vie. i. indiuidua est em̄ ibi a misericordia veritas et a veritate misericordia. **H**abitudo sanctorū semp est de munere gratie et de retributiōe iustitie.

Prosper

In rebus geminū est opus oipotētis. Totum iustitia est quod gerit aut pietas. Que simul in terris descendunt lucis ab arce. Nec cuiquā parti desit vtrunq; bonum. Et quoniam cuncti auxilio miserantis egemus. Precedit semper gratia iustitiam. Damnantē elatos saluantem iustificatos. Quos deus et domus auxierit et meritis.

Somnes boies simul et. Post q̄ auc. ostēdit q̄ nullus erat tante capacitas q̄ possit ad pleniū b̄re sciam ip̄i di. Dō b̄re rīdet q̄n̄stioni et ostēdit quo mō deus se habet ad remunerationē boim̄ ex silentiū in hoc mūdo. dicit q̄ sic se habet ad nos boies q̄ tpe p̄cedit duplici via. s. dānādo malos et b̄ndo miam bonis. oīs ergo p̄cedit ipsius dei vel est et. s. s. i. s. i. s. i. referatur ad sanetos q̄ sunt dicit et s. p̄uete nā de? bz miaz bōis q̄ nulli possz facere tātū bonū vt mereret vitā etnā et m̄tatē etnā bz vt q̄ sc̄i multi fecerūt bōa dāt eis vitas eternam.

Cristiane perfectiōis esse pacificū etiam cū inimicis pacis. de correctiōis non consensu m̄sequantur. delectiōis causas tamen non babeāt quibus odisse nos debeant.

Quibus in sanctis pulchra est cōcordia pacis. Cum multis vñ conuenit atq; placet. Sed tantū hoc tollerāda mō sunt federa amoris. Et solis pax hec firmitribuenda bonis.

- In iustis etiam prestetur iusta voluntas.
- Nec quēq; spernant vota benigna domine.
- Non vt amicitie vicijs socientur iniquis.
- Assit sed prauis vt medicina animis.
- Que si pade sua non sedat turbida corda.
- Nobis non possit nostra perire quies.

Quistiane p̄fectionis et. Post q̄ auc. ostēdit quo mō de se b̄et ad boies in remuneratione. nūc rīdet qōi. qz possz aliq̄s dicere qz mō boni debent se babere ad malos q̄nter debent agere. Rīdet et dicit qz boies bonos agere cū malis est dupl. Sino mō vt agāt cū discordia et d̄siderio et isto mō illis actio nō est bona. nā nō debēt boni agere cū malis discorde. Alio modo qz corrigant ip̄os malos. et ista actio est bona et cōueniēs cū bonis q̄ est fm̄ precepta dei. et remotiua oīs culpe. q̄ possit dari. s. actio correctiua maloz fit fm̄ p̄ce pra dei et remotiua oīs culpe que possz dari bonis. quare et. maior est nota minor declaratur in littera.

Quod nos deus ab omni malo vt m̄bū patiamur aduersi. sed vt ip̄is aduersitatibus anima nō ledat. Et em̄ temptatio ad est fit quidaz lisi id quod nos.

Impugnabitur et cum bono fine sine vulnere aieptatio
cōsumat: et sic ad eternā requiē de p̄fido t̄p̄alis laboris erit.

Sepe quidē dñs sic cuncta aduersa repellit.
Et nullo attingi vulnere possit homo.
Sed mirabor. hic est manus omnipotentis.
Illata afflictum cum mala non superant.
Zaudetur custos virtutem dans tollerandi.
Intima corumpat ne furor exterior.
Nam nō certant nulla est speranda corona.
Palman qua capitur gloria iūis habet.

Assodit nos dñs ab omni malo etc. Postq̄ anc. ostēdit qualiter
se d̄z b̄re boni b̄o cū boie malo. Nunc ostēdit quo mō se beat
deus ad nos in custodiēdo. et dicit q̄ deū custodire nos est du
pliciter. Uno mōd̄t n̄bil aduersitatis patiamur. et talis cust
dia nō est bona. Alio mōd̄t ut patiamur multa aduersa. et
talis custodia est bonarō b̄n̄ est. Illā custodiā habet agere. s̄s erga boiem
q̄ est supplicia n̄ri boni. s̄ custodiā habet agere. s̄s erga boiem
ista deus habet agere. ma. no. nā q̄to plures aduersitates b̄o b̄tantomagis
vult de omni. declaraf in littera.

A celestis hierusalem cōsortium non ascendunt
nisi qui toto corde profitentur. nō esse p̄p̄rii op̄is
sed diuini muneris. quod ascendunt.
Questem ad patriam tendēs cognosce vocantem.
Cuius prouerberis q̄ bene curri d̄ope.
Nam si te virtute tua ad celestia credis
Scanderis de superis pulsus ad ima cades.

Ad celestis hierusalem etc. Postq̄ anc. ostēdit qualiter opatur
ad boiem intolerantia aduersitatu. et uodiat ip̄m. Mōdo
r̄ndet q̄d̄. q̄ poss̄ aliquis dicere dñe ego tolleui multa ad
uersa ad acquisitiōez vite eterne. est ne accessus iste ad vitam
eternā bonitate mea vel dei. q̄ si dicar debeo attribere boni
tati diuini vel mee. R̄ndet et dicit q̄ nō debes dicere q̄ sic
est bonitate tua. rō est. Illud nō debet dici ab boie p̄ quod b̄o remouet ab ac
cessu vite eterne. et bonitate tua accessisti ad vitā et nā remoue
ris ab accessu ei. q̄re etc. ma. no. mi. declaraf in littera.

Anes qui in xpo pie uisere uolunt. necesse est
ut ab impijs et dissimilibus patiant opprobria.
despiciantur tanq̄ stultus et infans. et presentia bona
p̄dunt. et inuisibilia sibi ac futura p̄mittunt. Sed

hec despectio et bec irrisio in ipsos retorquetur cum et abur
dantia eorum in egestatez uenerit. et superbia eorum trāserit
in confusionem.

Aopia pars mundi parit est infesta p̄iorum.
Nec tolerare potest dissimiles animos.
Ridens uolentes opibus presentibus uti.
Spectantesq̄ sibi credita posse dari.
Sed spernenda hec sunt populis opprobria sanctis.
Que stulte iaciunt corda aliena deo.
Nam spes nostra ex hoc uisū fit certior omni.
Quod spondes quicquid credimus hoc deus est.

Questiō qui uolūt pie uiuere etc. In lectione ista r̄ndet q̄d̄ dice
ret aliquis. Dñe nō possū laborare. in habēd̄ uirtū et p̄aco q̄ pa
tior multa aduersa ab boibus malis. R̄spōdet et dicit q̄ non de
bes curare. rō ē. De illo nō d̄z curare quod est necessariū. s̄z tra
nietas maloz bonis est necessaria. q̄re nō d̄z b̄o curare. ma. no. mi. declaraf.
nā si uis uiuere sub c̄b̄uisto. necesse est ut patiamur multa opprobria. hoc ap
probat Boetius in p̄mo de cōsolatiōe. n̄bil uisit q̄d̄ in hoc solo uis
multis agremur p̄celis.

Quia fidelium salus et tota patientie fortitudo ad
eum qui in sanctis suis est mirabilis referēda est.
quia nisi in illis deus esset furor impiorum fragi
litas humana succumberet.

Quam constans animus aduersus non frangitur ullis.
Et fidei uirtus intemerata manet.
Nouit inesse sibi dominum patientia fortis.
Inq̄ eius dominū quod steterit referat.
Nam non q̄ cecidit prop̄rijs si uiribus aptat.
Hoc ipso quo se stare putat cecidit.

Tota salus etc. Postq̄ anc. ostēdit quo mō om̄e bonū quod sa
cim debet attribui deo. n̄c ostēdit quo mō om̄s bonitas de
beat tribui ipsi deo. q̄ est mirabilis in suis sc̄tis. s̄z de ē b̄mōi
q̄re etc. ma. no. et quo sic est debem̄ om̄e bonitatē existētē in
nobis recognoscere et ipsi attribuere. ita scolares debēt eē mi
rabiles in suis magistris q̄ om̄e sciātiā habēt debēt resp̄entare suis magi
stris d̄icere q̄ p̄mo habent a deo. sc̄do a suis magistris. nec debēt exclamare
ad eum.

at 71a et a 111a

at 71a et a 111a

Quo a plebibus principes a seruis dñi ferendi sunt, vt sub exercitatione tolerantie sustineatur

Ad dendum est quicquid mundi bene postulat ordo. Propositumque pie non violat fides. Titibus sanctis nulla est spernenda potestas. Equum est seruire regibus dominis. Et christi famulis ad verum proficit bonorem. Dilectis bonos et tollere malos.

Et quod a plebibus etc. Postquam autem ostendit quod erat obediendum deo et dominis mundi. In parte ista modificat preceptum obediendi principibus mundi. Dicit quod me dicitur obediendum principibus mundi est dupliciter. Uno modo quod sic obediendum quod cadat a vita eterna. Isti modo talis obediendum non fuit probata a me. Alio modo quod sic obediendum quod non vi amoueat te a vita eterna. Alio modo quod sic obediendum quod non amoueat te a vita eterna. Isti modo dico quod debes obedire. Rationem esse modo debet homo obedire principibus mundi. Quomodo augmentatur bonum meritum vite eterne ipsi homini. Scilicet propter obedire sic principibus vt non amoueat te a vita eterna. Augmentat bonum meritum vite eterne. Quare etc. maior est nota minor declarat.

Et corde de preceptis dei et constitutionibus mundi non queruntur. Quia iustum est omnia equanimiter ferre que iudicaturus voluit tollerare.

Quoniam mutabilem decurrunt tempora rerum. Dumque suis mundus motibus atteritur. Rectorum est aduersa pati et tollerare modeste. Nec querula in quoque voce mouere deum. Cuius iudicio nulli parceret iniquo.

Et perpes iustos gloria suscipiet. Et corde etc. Postquam auctor ostendit quo modo boni homines et virtuosus debet se habere in obediendum magnorum. Nunc respondet questionem. Posset aliquis dicere qualiter debet se habere boni ad constitutiones mundi. Debent ne conquiri de istis constitutionibus. Respondet et dicit quod non datur quod ordinatum sit in mundo quod quicquid inflicat alii capite puniatur. Ordinatum sit a deo et mortaliter peccauerit non peniteat ipsum vadat ad infernum. Rationem huius est. De eo non debet conquiri bonus homo quod deus

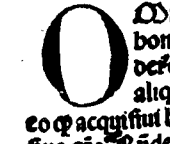
voluit tollerare et consentire. scilicet deus voluit tollerare et consentire constitutionibus mundi. Quare etc. ma. no. qz et quo deus voluit subiicere constitutionibus mundi multo magis nos debemus subiicere. ps. mi. in littera.

Quoniam sancti edificij stat sicut deo coparente perficitur. Ita deo custodiente consistit. Et quomaz tunc est utilis ordo propositorum. cum spiritus dei populo suo presidet et non solum greges. sed et ipsos dignatur custodire pastores.

Quoniam lapides viuis pacis copage ligantur. Inque pares numeros conuenit vna domus. Quare opus domini qui totam construit aulam. Effectus que pijs dat studijs dominum. Quorum perpetui decoris structura manebit. Si perfecte auctor protegebaturque regat.

Omnes sancti edificij etc. Postquam auctor ostendit quo modo boni homines non conuerantur de constitutionibus mundi et preceptis deo quod via tollerant equanimiter. Dodo respondet questionem. Posset aliquis dicere. Si dixisti quod omnia nostra bonitas attribuenda est deo. eo quod acquiritur bonitate mediante gratia diuina. possum ne durare in bonitate sine gratia. Respondet et dicit quod non ratio est. quia sicut se habet homo in acquirendo bonitates sine gratia. deserta se habet homo in conseruando ipsam sine gratia dei. sic se habet homo in acquirendo bonitatem quod acquirit ipsam mediante deo ergo sic se habet in conseruando et durando in bonitate quod non potest durare in ipsa sine gratia dei. ma. no. mi. ps. in lia.

Glorie ciuitatis eterna sunt gaudia et stantium dierum perpes infinitas nec variabitur. nec labetur. quia incommutabili pace potietur. quorum omnium erit bonum quod fuerit etiam singulorum.

Semper erunt quod sunt eterna gaudia vite. Gaudendi quoniam causa erit ipse deus. Nec varios pariet motus diuersa voluntas. Unum erit in cunctis lumet vnus amor. Inque bonis summis posita experientia felix. Nec valet augeri. nec metuet minui.

Terne civitatis eterna sunt gaudia &c. Postquam auctor ostendit qualiter bonis bonis conservantur deo custodiante. Nunc respondet questioni. Quia posset aliquis dicere quod est gaudium vite eterne. ego bene video quod deus est gaudium vite eterne est ne gaudium vite eterne terminabile vel interminabile. Respondet dicit quod interminabile. et ratio est huius. Illud est interminabile cuius obiectum est interminabile. sed obiectum gaudii vite eterne est boni modum. quare &c. maior est nota minor declaratur. Nam obiectum istius gaudii dicitur. Deum autem est interminabile est quare &c.

Et christi est perfectio caritatis per quam deus primus que diligitur et per quam dicitur conditor legis. mitte nobis debita nostra: sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Bene enim expectat permissione dei: qui mandatum eius exequitur: nec frustra sperat procedens esse peccatis suis: qui celeriter ignoscit alienis.

- Erus amor christi vera est custodia legis.
- Et mandata dei complet amans homines.
- Quorum ignoscetes culpas sua crimina solvunt.
- Quodque alijs tribuit: hoc sibi prospiciunt.
- Des peccatori veniam peccator et aquam.
- Conciliet dominum conditione sibi.
- Cuius iudicium de nostro examine pendet.
- Quod serimus metimus: quod damus accipimus.

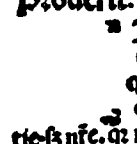

Et christi est perfectio caritatis &c. Postquam auctor ostendit quo modo gaudia paradisi sunt eterna. Nunc ostendit quod lex christi est illa que ducit nos ad illa gaudia et scribit quod tu facias illud alteri quod tu vis fieri tibi. Vel aliter respondet questioni. Posset aliquis dicere. Quod est illud quod ducit nos ad illa gaudia. Dicit quod lex christi contracta per caritatem. tamen lege christi contractam per caritatem ducere hominem ad illa gaudia est dupliciter. Uno modo absolute et isto modo non verum est. Alio modo per ipsam legem contractam per caritatem cum remissione peccatorum et isto modo est verum quod probatur per illud. Lex christi subiiciens caritati dicitur ducere hominem in vitam eternam quod dicitur facit homines diligere se et penitere sibi in vitam eternam. sed per remissionem peccatorum lex christi subiiciens caritati ducit te in vitam eternam. ergo &c. maior est nota minor declarat in littera.

Idem deus iubet quod sibi proficit illi cui iubet. Ideo verus est dominus qui seruo non indiget. sed quo servus non indiget.

- Non ideo quicquam mandat deum quod sibi proficit.
- Nec serui officio verus eget dominus.
- Cuius preceptis augetur qui famulatur.
- Sitque minor qui quis negligit imperium.
- Nam deus omnipotens simul omnipotens que potestas.
- Nihil perdit pro populo. nihil habet occiduum.
- Nunquam non habuit quod habens daret quicquid haberi.
- Proderit. et sumens non nisi quod dederit.

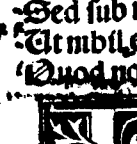
Idem deus iubet. Postquam auctor ostendit quod deus proficit caritas. In preceptis ista videtur. Quia posset aliquis dicere. Huius video quod lex christi proficit caritati. quod illi imponit legem deus dicitur. sed quod est iste deus in iubendo. Ridet et dicit quod deus non iubet ratione sue egere. quare &c. maior est nota minor declaratur. Nam obiectum istius gaudii dicitur. Deum autem est interminabile est quare &c.

Quod in tempore nouum est apud nos non est nouum apud eum qui condidit tempora: et sine tempore habet omnia que suis quibusque temporibus pro eorum varietate distribuit.

Solum si quid labentia tempora promunt. Hoc mirum mundus dicit habere nouum. Sed rex auctori nullus non cognitis ordo est: Erenti quicquid secula cuncta ferunt. Que non incerto volunt magna agmina motu.

Sed sub iudicio stant: fluuntque dei. Et nihil existat nature in partibus yllis. Quod non ille se temperet arbitrio.

Quod in tempore nouum est &c. Postquam auctor ostendit quo modo deus dicebatur verus dominus et quod non agebat officio serui sed seruo. s. vt seruitio. nunc respondet questioni. posset aliquis dicere. Domine bene video quod est magnus deus mutat ne in istis varietatibus temporalibus &c. in tempore sicut nos Respondet et dicit quod non ratio est. Et quod est semper tempus abstracte a tempore et cognoscit omnia que sunt in tempore nihil est nouum deus est huiusmodi quare &c. ma. no. m. p. in littera.

Et eterna dei stabili regit omnia nutu.
 Nec mutat vario tempore consilium.
 At que locis presens simul est de omnibus vn.
 Sic enim metas secum habet et numeros.
 Cui cuncta assistunt actus agenda simul.
 Nec seruum aut properum sibi sentit i ordine rerum.
 Et abiliu rerum dispositionem immutabilis
 ratio dei continet vbi omnia sine tempore sunt q
 i tpb no simu fiunt qz tpa no simu currunt
 Et eterna dei stabili regit omnia nutu.

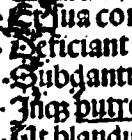
Mutabilium rerum et. Post q auctor in parte precedenti ostē
 dit q res stant et fluunt. Nunc quo modo stant et fluunt. Stāt
 enim q̄rum ad deum cui omnia sunt presentia in trinitate sed
 fluunt q̄rum ad tempus quia quicquid fit in tempore ab eter-
 nitate dei desinit et descendit. et hoc est quod philosophi appel-
 lauerunt factum. dicentes factum temporale administrationem em rerum ge-
 rendarum quas deus ab eter no prouidit. Sed ceas non recipit sc etum for-
 titum. quā bec verba sapiunt paganissimum e rideo beatus Augustinus nō
 vocat talem ordinem factum. sed quemdam dispositionem reru mutabiliū

Ibil est infelicitus felicitate peccati qua penalis
 nutritur impunitate et mala voluntas cui hostis
 interior corroboratur.

Qui se peccatis gaudet feliciter uti.
 Infelix nimis est prosperitate sua.
 Quis cepit miseros effectus prana voluntas.
 Vera semper luce fit exterior.
 Sumens pestifera de consuetudine robur.

Sua complectens vincula mortis amor.
 Deficiant potius vana oblectamina mundi.
 Subdantur quae sunt domanda iugo.
 Inq putres fibris descendat cura medentis.
 Et blandum morbum pellat amica salus.

Mibil est infelicitus. Post q auctor ostendit qualiter deus
 sua perfectione continet omnia in parte ista concludit corre-
 larum. Dicit q deus omnia cognoscit et nihil est ignorum ipi
 concludo q ex hoc nihil est peius q quod marie dicit boie
 in damnationem eterna. qre sc. ma. no. mi. declaraf i lra.

22 Aug

pro colla

fermas
al febrez
ob plebe ca
longa

Handwritten notes in the left margin:
 n. q hoc temp nomen. L. aculeos. d. i. s. s. a. s. q. r.
 y. p. u. d. l. f. e. b. r. e. z.
 l. p. u. l. s. e. r. u. l. o. r. u. m. c. o. n. s. u. e. t. u. d. i. n. e. m.
 l. p. u. l. s. e. r. u. l. o. r. u. m. c. o. n. s. u. e. t. u. d. i. n. e. m.
 l. p. u. l. s. e. r. u. l. o. r. u. m. c. o. n. s. u. e. t. u. d. i. n. e. m.
 l. p. u. l. s. e. r. u. l. o. r. u. m. c. o. n. s. u. e. t. u. d. i. n. e. m.

23 Aug

Lex littera docet non esse peccandum si spi-
 ritus uiuificans desit. Scire enim pecca-
 tum facit lex potius quam cauere. Et ideo magis vult
 auertere quod minus male concupiscentie etiam preua-
 ricatio legis accidit.

Questus cor mundet ipse interim.
 Nullus enim est insons sola formidine pene-
 rum sanctum et iustum non amat imperium.

Hunc tamen effectum non lex sed gratis confert.
 Quodque iubet legis littera velle facit.

Magis ista. Post q auctor dicit q ille bē felicitatē suis pcis
 magis dē timere q ille q punit. Nūc rīdet qōi. Post q aliq̄s di-
 cere Bene video q talis bō hñ pōt timere et danat est. s. quo
 mō possum cognoscere pctm rīder q p legē. Nā dicit lex. nō
 furem. nō concupisces et. Et sunt. t. pcepta legis. rīdet alī qōi

Quia posset aliquis iterū dicere. Bene cognosco pctm p legē. erit ne lex cā
 remotiois pcti. rīdet r dicit q. l. e. e. cā remotiois. i. actiois pcti est dupl. s. o.
 Uno mō p se. Alio mō p aliū. s. b. m. o. m. o. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. n. o. ē. v. e. r. a. r. o. ē. b. m. o. i. i. l. l. d.
 qd est magis cā peccadū remouēdi pctm nō est cā remotiois pcti. sed lex p. r. e. p. z. e.
 se est magis cā peccadū remouēdi pctm. qre et. ma. no. mi. decla. in lra. si
 dñ inspicit lra. Nā lex facit scire pctm. s. cū hō scit pctm statī conat a dyabolo
 ut faciat illud. si ipse nō est hñ pctm peccat statī multis mōis. bec est cā qre
 bōi sci frēs mlt nō dē nec volūt audire aliq̄ pctōz mag nū. qz narrat
 pctā q nūq fuerūt ymagināta. si sedo mō est hñ ppositio. rō est. Illud qd est cā
 remouēdi pctm mediāte aia pstate et hñ oī est cā remouēdi pctm. s. lex me
 diāte aia pstate et hñ oī est bñuismōi. qre et. ma. no. qz quotiescunq aliquid
 est causa remotiois alicuius per aliud nō est cā illius remotiois per se. mīoz
 apparet in littera. Nam si aia desit lex occidit aiam. qre et. nam lex est cogni-
 tio peccati.

Ex data est vt gratia quereret et gratia data est
 vt lex impleteretur. Non enim suo iudicio erat q non
 implebat s. vicio prudētie carnis qd viciū fuit p
 legē demonstrādū. et p gratiā sanā.

Peccati stimulos nec superare potest.
 Sedque mens ante potest in corpore egru.
 Querere diuinū cogimur auxiliū.

Handwritten notes in the top right margin:
 magis dē timere q ille q punit.
 l. p. u. l. s. e. r. u. l. o. r. u. m. c. o. n. s. u. e. t. u. d. i. n. e. m.

Handwritten notes in the middle right margin:
 Se. o. q. r. e. t. a. m. e. t. i. p. s. o. m.

Handwritten notes in the bottom right margin:
 a. d. d. n. o. s. t. r. a. s. q. u. e. r. e. t. e. t. g. r. a. t. i. a. d. a. t. a. e. s. t.

19
 nob
 Lex igitur facit: ut poscat gratia tibi.
 Ardua qua legis iussa queant fieri.
 Nec iam non valeant carnes vincere sensus.
 Quos iuste legis conditor ipsa iuuat.

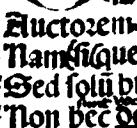
Ex data est. Postquam autem ostendit quod lex facit potius scire peccata quam canere. respondet quod ex hac lectione diceret aliquis ego arguo contra te si hoc est verum. Statim sequitur quod lex est dānosa animae peccata. scilicet peccata est falsum. ergo: animas. falsitas peccata nota est qua tunc ex hoc lex facit scire peccata potius quam canere. ergo magis nocet quam proficit. Respondet et dicit quod legem esse dānosam est dupl. Uno modo per se ipsam: sic est vera propositio quod facit scire peccata et non canere. Alio modo abstracta per gratiam dei: sic non est vera propositio. ratio huius est haec. Si ita est quod lex abstracta per gratiam est utilis magis est quam est peccata et non dānosa. sed sic est. quare et. ma. no. minor declaratur in lra.

Quod promittit deus ipse facit. Non enim ipse promittit et aliud facit. Quia iam non est promittere sed providere. Ideo non suis operibus boni sunt homines. sed ex vocante deo. ne ipsorum sit bonitas et non dei. et merces non imputetur secundum gratiam: sed secundum debitum. Atque ita gratia iam non fit gratia.

Quod deus omnipotens promittit perficit ipse. Nec proprium eternis virtutibus implet opus. Hinc secunda fides sperat quod credit amatores.

Fluctorem quicquid sperat efficit. Nam si que dominus promittit non operatur. Sed solum humanum preiudicat arbitrium. Non haec dona eius: sed sunt haec dicta vocanda. Leu quisque ex proprio sit bonus absque deo. Quod quod non recipit pietas. veroque repugnat. Gratia non reparat. gratia iustificat. Que sic in cunctis implet sua bona vocatis. Ut quorum dux est fiat et ipsa comes.

Quod promittit. Postquam autem ostendit quod lex non est data gratuita. sed ut acquirat gratia qua mediante bono potest resistere peccato. Nunc respondet quod si quis aliquid dicit. non video quod non possit contra tradidit deceptis per gratiam. modo quod in deus det istam gratiam vel aliter dicit quod deus dat gratiam. Si deus non daret gratiam legem.

reus opo incōueniētia. sūm est qd pmittere de nō eēt pmittere. s; dicitur. s; m est qd merces eēt reddēda alia nō deo. s; pns est falsū. g; r; ans. pmo qd falsitas pntis appz de se eo qd pudibūdū est dicere eo qd pmittere de: est dicitur. r; qd merces esset reddēda alii r; nō deo. nam declarat. qz vel te pmittit r; dat. ergo alind nō fuit pmittere eo qd pmissio d; esse cū excuritōe. Item si alius facit grām certe tu teneris illi boi qd facit grām. Sed cū bec sit falsa.

Sicut non impediunt iustum ad eternam vitam quaedam peccata venialia sine quibus bec vita non ducitur sic ad salutem eternam nihil impio possunt aliqua bona opera sine quibus vita cuiuslibet pessimi hominis difficillime inuenitur.

Quaedam tenues macule in splendore piorum. Mator virtutum quas vacuas numerus. Eterne donis nequeunt obistere vite. Nec marita obscura grandia culpa leuis. Sic aliquid plerumque boni pars impia gestat. Magni mole mali quod facile obruitur. Nec prodest quicquam recti sapuisse malignis. Si verum est summum non coluere deum. Una fides igitur spes una est. atque amor unus. Quo fiat iustus: fitque beatus homo. Nam bona que prauis nature ex dote supersunt. Augent peccati pondera non minuit.

Sicut non impeditur. Postquam autem ostendit quo modo se debet ad exitum satisfactionem. promissum. modo respondet quod. Postquam aliquid dicit bene video quod deus dat vitam eternam. potest ne mali ad vitam eternam venire. videtur quod sic illi qui agunt aliquid bonum preventire ad vitam eternam. sed mali homines sunt boni. quare et. ma. est no. qz ex qd bonum agunt quod remuneratio est de bono. certum est quod in inferno non potest remunerari. mi. declarat in lra. Respondet et dicit quod mali homines non potest ire ad vitam eternam. ratio est. sic se habent boni in recessu ad vitam eternam propter aliquid malum paruum. ita se habent mali ad recessum vite eterne. propter aliquid bonum paruum. sed ita se habent boni homines a recessu propter aliquid paruum malum quod non recedunt nec amouentur a vita eterna. ergo sic mali non poterunt venire ad vitam eternam propter aliquid paruum bonum. ma. no. p. fil. mi. declarat in lra. et debetis scire quod peccata sunt duorum. non. quaedam sunt venialia. et ista potest esse bono. unde dictum est quod septies in die peccat iustus bono. ut quod videtur aliquid mali sed fit male quod remanet in corde neti et uenit et istud appeteret si duceret in voluntate mali efficit mortale. sit statim non remouet mortale est quod tu et. r; no stat per te qui faceras.

27. Aug.

al quem. quom.
Quoniam mala voluntas potestate accipit efficiendū quod cupit ex iudicio dei venit apud quem non est iniquitas. Punit etiā isto modo, nec ideo iniuste quia occulte. Eterum iniquus punit se ignoratū cū manifesto supplicio senierit volens quantum mali sit quod perpetraverit volens.

Propter

Quoniam datur iniusto peccati optata potestas. Et mala mensurae quod cupit efficiat. Ira dei magna est quia multos sic quoque punit. Quibus exultant criminibus pereant. Rescit enim occulte cum longa pena reatu. Ausibus illicitis si nihil ostiterit. Et magis erranti pereat ne flagra timedi est.

Dum mala voluntas etc. Postquam autem ostendit quod quaedam bona opera non ducebant ipsum hominem ad vitam eternam. Iterum quod quaedam bona peccata non impediebant iustum hominem ad vitam eternam. Non refidet quod quodammodo possit aliquid dicere ymo videtur quod non habet veritatem. Nam malorum exequit ipse deus votum malorum isto modo videtur quod possit ymo quod possit refidet et dicit quod deum exequit votum malorum bonum est duplex. Uno modo propter eorum bonum et isto modo non est verum. Alio modo propter eorum damnum et isto modo est verum. Ille videtur exequit voluntatem malorum propter eorum damnum qui exequit illam propter curatum inique. sed deus est boni modi. quare etc. ma. 10. est nota minus de claratur in littera.

28. Aug.

Propter

Omnia vicia in malefactis tantummodo valent. sola superbia etiam in rectis facti cauenda est. Inne genus vicij proprio tantum valet actu. Et peccata sua quoque gerunt speciem. Sola est in numeris armata superbia telis. Quae possunt vires et bene gesta dare.

Omnia vicia etc. Postquam autem ostendit quo modo deus punit bene praeterea malos homines non propter eorum bonum sed propter damnum. Nunc refidet quodammodo. Possit aliquid dicere dicas mihi quod est illud peccatum quod bene danda re magis bonum. Refidet et dicit quod est superbia. quod probat. Illud maxime bene danda re bonum quod propter ipsum damnum in bono et in malo actu. et superbia in bono et in malo actu est. maior est quod maxime superbia damnum. minor declaratur. nam dicit quod si tu operas superbia alius vicijs tu iuenies quod et alia vicia dant in mala operatione tui superbia dant in mala et in bona operatione. quare maxime dant.

29. Aug.

Interest plurimum qualis sit usus vel earum rerum que dicuntur prospere vel earum rerum que dicuntur aduerse. Nam bonus nec bonis repositibus extolitur nec malis frangitur. Malus autem ideo boni mundi felicitate punitur quia felicitate corripitur.

prospe

In rebus mundi non idem est omnibus usus. Nec cuncti paribus cuncta ferunt animis. Nam que bonos non blanda inflant non aspera frangunt. Sed fidei inuide gaudia vera iuuant. Terre autem et feni breuiter florentis amatoz. Seu caret optatis seu fruitur miser est.

Interest plurimum etc. Postquam autem ostendit quod superbia est illa quae maxime habet ducere hominem in damnationem. In ista parte respondet quodammodo quod possit aliquid dicere. Qualiter se habet homines ad bona et mala boni mundi. quia iste mundus vult prosperis in aduersis et vel e contra. et dicit quod bonum duplex est genus. Quoddam est ad prospera et aduersa et equaliter procedunt in prosperis et in aduersis. Mali vero non sic se habent sed non equaliter procedunt. non propter hoc tollat bonum et malum equaliter procedit sub bonis et malis. sed bonus est boni modi. quare etc. ma. no. m. in lra. pro secundi dicit est bec. non equaliter tollat prospera et aduersa quod non manet equaliter sub prosperitate et aduersitate. sed malus boni est boni modi. quare etc. ma. no. m. in lra. nam supbit in prosperitate frangit in aduersitate.

40. Aug.

Mala mors putanda non est quam bona vita profecerit. Non enim facit malam mortem nisi qui sequitur mortem. Non igitur multum curandum est necessario morituris quid accidat: ut moriantur sed moriendo quo ire cogantur.

Propter

Cuncta bonis prosunt quos et mors ipsa beatos efficit. ut sumant premia principium. Ille igitur finis malus est quem pena sequetur. Et qui perpetui porta doloris erit. Non quo assumuntur lachryme cunctis laboribus. Et veteris pereant omnia signa mali.

Ense

NAla mors 2c. Post q̄ auc. ostēdit quo mō boies se habent aduersus res mūdanas. 2 dicit q̄ bōm boies eq̄li nō se habēt mali. nō mō rīdet qōi. Posset aliq̄s dicere. ego video q̄ qui semp est vsus p̄speritatis 2 aduersis eq̄li aio būit malam mortē q̄ suspensus p̄gulā vel infectus fuit. Iterū q̄ mal⁹ q̄ semp est vsus p̄speris 2 aduersis i eq̄li aio būit bonā mortē q̄ mortu⁹ est in domo sua cū magno apatu certe fm vulgares apert q̄ iste est talis 2 facit bonā mortē 2 ille qui suspensus vel infectus fuit facit malā mortē. Rīdet 2 dicit q̄ aliq̄e facere malā mortē ē dupl. Uno q̄ b3 hāc mortē suplicij i nro mūdo 2 vt sic nō est verū. quod p̄bat. Si ita est q̄ nullus facit malā mortē nisi q̄ se q̄tur mortē. i. infernū 2 ista mors suplicij est ad vtilitatē boni maior ē q̄ nō est mala. S3 sic est q̄re 2c. ma. no. m. declarat. Nā q̄ seq̄tur mortem infernū vel peccatū facit malā mortē. Iterū q̄ ista mors suplicij est ad vtilitatē boni nā multi tendūt i vitam eternā p̄pter suplicij. Alio mō q̄ nō habeat suplicium 2 sic est verū. vel alit̄ boiem facere malā mortē est dupl. Uno mō q̄tū ad eē corpale. Alio mō q̄tū ad eē spūale si q̄tum ad esse corpale aliqui faciūt bonā mortē aliqui malā. si spūale solū ille q̄ tendit in vitā eternā facit bonā mortē rō vero dicit p̄bēdit vtrūq̄. 2c.

91. Aug⁹

La nō amittit sanctitas corpis/manēte animi: sanctitate etiam corpore oppresso sicut amittit corporis sanctitas/violata animi puritate etiam corpore intacto.

Prosper

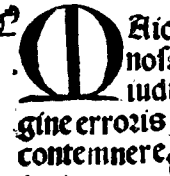
Nens illesa/nihil violato corpore perdit. Inuictam carnis vulnera non maculant. Nec crimen facti recipit nō mitta voluntas. Melles magis facimus quam tolerare nocet. Sic autē ad cordis penetralia cuncta recurrunt. Et plerunq̄ animus sit sine carne reus. Quomodo ab intacto semotum est corpore solus. Concipit 2 rectis motibus intus agit.

Na non amittitur 2c. Post q̄ auc. ostendit q̄ mors nō est perēda mala p̄pter suplicij bniis mūdi s3 rōne finis. q̄ tēde bant in ignē eternū In pre ista pre rīdet qōi 2 manifestat naturā virginitatis 2 dicit. Dicas mibi in quo cōsistit virginitas an in corruptiōe aie an corporis. Rīdet 2 dicit q̄ nō in corruptiōe corporis. s3 aie. quod p̄batur. Illud non consistit in corruptiōe corporis quod stat cum corruptiōe corporis. s3 virginitas stat cum corruptiōe corporis quare non consistit in corruptiōe corporis sed anime.

maior est no. 2 minor appz. Nam si sit aliqua puella que violet 2 nō p̄sentat animo tñ non est corrupta q̄tum ad animam s3 solū q̄tū ad corpus.

92. Aug⁹

Maior animus merito dicendus est qui vitam erū nosam magis eligit ferre quam fugere. et humanū iudiciū maxī meque vulgare (quod plerunq̄ caligine erroris inuoluitur) p̄ luce cōscientie/ac animi puritate contemnere.

Prosper

Maior valet aduersis onerata ducere vitam. Et tollerare magis vult mala quam fugere. Maioris multo est animi quaz ferre pauescēs Inuictū indocti iudiciū populi. Mens etenim recta 2 puri sibi concita cordis. Hoc plus splendescit quo magis atteritur.

92. Aug⁹

Maior animus merito dicendus est 2c. Post q̄ auctor ostēdit qd est illud quod amouet sanctitatem 2 quid non. Quidam respondet questiom. Posset aliquis dicere. Ego habeo p̄speritatem eligendi bonū 2 malū. quod istozum debeo eligere. Respondet 2 dicit q̄ debes eligere malū. ratio est. Illud est magis eligendum per quod bō reditur perfectior in aia. sed p̄ electionem miserie homo reditur perfectior 2c. Alia ratio. Illud debz magis homo eligere per q̄ homo magis perfectus reditur 2 magis beret deo. ergo aduersitas magis est eligenda. maior patet quia cum homo cōstet ex materia 2 forma 2 homo redatur perfectior quo ad aiam maior est q̄ est magis eligendum sit illud quo homo perfectior reditur minor patet. De illo iudicio non debet homo curare quod semper inuoluitur errore s3 iudiciū pplare est bñm. q̄re nō ē curā dū. ma. no. m. declarat.

93. Aug⁹

Iustus quicquid malorum ab iniquis dominis irrogatur non pena est criminis: sed examen virtutis. Nam bonus (etiam si seruus) liber est. Valus autem inquam si non seruus est non vnius domini: sed quod est grauius tot dominorum quos vitiorum.

Prosper

Pressis quoties iustis dñantur iniqui. Non ē puniti supplicium meriti. Sed virtus fidei sub tali examine crescit. Nec serulle grauat libera corda iugum. Solus peccator male seruit qui licet amplo Citatur regno sat miser est famulus.

10 Quom

Cum mens carnalis nrmu domināte tiranno.
Tot seruit sceptris dedita quot vitis

Ensi

Malus quicquid maloz etc. Postq̄ ostendit superius beatus Prospero dato q̄ in hac vita possit b̄re bonū r̄ malū magis q̄ eligere malū q̄ bonū p̄pter meritū recipiēdū. bic r̄ndet q̄ malis r̄ r̄ndet q̄ si mala feruntur bonis nō ferunt cā furtitis r̄ suplicij ferunt bonis q̄nq̄ ferunt malis ne bōis cā furtitis r̄ suplicij ferunt causa exaiatiōis r̄ dato q̄ sui ac liberalitatē bz. s̄z boni boies sūt b̄mōi q̄re r̄. ma. no. q̄ ex quo ferunt cā exaiatiōis certe nō cā suplicij. eo q̄ exaiatiō r̄ suplicij sunt diuersa. mi. p̄z in l̄ra. Malis nō est totū oppositū. q̄re dato q̄ mali nō serui s̄ sunt serui. r̄ p̄z in littera.

oe

so

47 Aug

Prosper

Emo quicquas deo recte voueret nisi ab ipso acciperet quod voueret.
Prima vota deo quoz est dator ipse uouentur.
Hoc sursum dignum est ut quod inde venit.

Emo quicquam etc. Postq̄ auc. oñdit q̄ si mali boies inferat malū bonis nō est suplicij s̄z exaiatiō. s̄z mali si malū assumit est eis suplicij. Nūc r̄ndet q̄stioni. q̄ possz aliq̄s dicere. Dñe ego suscepi suplicij. i. hac susceptōe suplicij ego b̄ni tollerētia debeo ego attribuere michi a deo. r̄ndet r̄ dicit q̄ tu debes attribuere deo. Si oīs resistētia r̄ oīs potēntia resistētia uis r̄ aduersitatib̄ p̄cedit a deo. maior est q̄ tu nō debes attribuere resistētiam uis r̄ tollerētia suplicij r̄ aduersitatis tibi s̄z deo. s̄z sic est. q̄re r̄. maior nota minor declarat in littera.

49 Aug

Prosper

Om̄is substantia q̄ de' non est creatura est: et creatura est non de'. Nulla igitur differentia est i deitate trinitatis. quoniam (quod deo minus est) deus non est.
Aura omnipotēs vna est que cuncta creauit.
Et proprie quod sunt oib̄us esse dedit.
Nā quicquid deo min' est nō ē de'. a patre natū.
Terbun r̄ qui amboꝝ spiritus est de' est.
Una eadēq̄ trium quoniam est essentia que se Numq̄ vel maior vel minor esse potest.
Om̄is substantia que deus non est etc. r̄ndet alteri questio: tu dixisti q̄ debeam attribuere tollerētiam suplicij deo. ego nō cognosco ipm̄ deum cui debeo attribuere. r̄ndet r̄ dicit q̄ vis

cognoscere ipm̄ deus ita Si ita ē q̄ quicquid nō est creatura est de' r̄ quicquid ē creatura nō est deus. potes cognoscere ipm̄ deus. s̄z sic est quare r̄. ma. no. q̄ ex quo distingo q̄ quicquid est creatura nō est de'. r̄ quicquid nō ē creatura est deus. certe debes cognoscere. m. appz. nam oīa q̄ sunt in mūdo aut sunt creata aut nō creata aut ḡnata aut nō ḡnata. anima nostra est creata ex nibi lo r̄ angeli sunt ex nibilo.

Males nos amat deus quales facti sumus ipsius dono nō quales sumus nostro merito.
Males a dom̄ ino quales formamur amatur.
Nō quales nostris existamus meritis.
Sanctificet deo ceat plantet r̄ gete r̄ tollit r̄ conet.
Et tibi perpetuo q̄ placeat faciat.
Nam nihil est hominis quod digne possit amari.
Perficiat propriū nī bonus auctor opus.

Males nos amat de' etc. Postq̄ auc. oñdit q̄ dicit de' ipm̄ et q̄ non. In ista pre r̄ndet q̄o. q̄ possz aliq̄s dicere. ista q̄ditas qualiter se habz ad amorē boim. o. p̄bus. p̄mo p̄bificoz. sc̄do p̄cludit correlariū sc̄d̄z. i. sc̄tificet. r̄ndet r̄ dicit q̄ deū amare nos est duplt. Uno mō q̄ amet nos tales quales sumus nris meritis r̄ sic nō est verum q̄ sequeret q̄ possit nos amare male q̄ est falsum p̄na tenet q̄ ex quo possumus eē mali r̄ ip̄e amet nos quales existimus nris meritis. ergo r̄. Alio mō q̄ amet nos tales quales sumus facti. r̄ sic est verū Si ita est q̄ sum' facti a deo solū boni. maior est q̄ de' diligit nos solū bonos s̄z sic est q̄re r̄. ma. no. mi. declarat in l̄ra. Sc̄tificet. correlariū cōcludit et dicit q̄ quia sic est q̄ deus amat tales quales facti sumus ab ipso ip̄e sanctificet r̄.

Ordo temporum in eterna dei sapientia est sine tempore. nec aliqua apud eum noua sunt q̄ fecit que futura sunt.

Sanctificet in summo sine tpe temporis ordo est.
In deo rerum non variat series.
Eterno auctori simul adsunt oīa semp.
Cum quoin factorum est ordine quicquid erit.

Ordo temporum etc. Postq̄ auc. oñdit qualiter se bz de' ad dilectionem nostram. In ista pre r̄ndet questio. Possz aliq̄s dicere. bene video q̄ deus amat nos quales sum' sc̄i r̄ nō q̄les existimus nostris meritis. est ne aliud nouum apud deum. quia

aliquando facio bonū aliquādo malū est ne hoc nouū apud deum. Rñdet et dicit qd nō. rō est. Ille qui facit ea q sunt futura r habet pterita quo ad nos. r iura tanq pñtia nibil bēat nouū. sed deus est bñmōi. qre rē. maior nota minor declaratur in littera.

48. Aug.

Voluntas dei est pma et summa causa omnium corporalium spiritualiumq; nationum. Nihil enim fit visibiliter ac sensibilibiter quod non de invisibili atq; intelligibili summi imperatoris aula aut iubeatur aut premittatur secundum ineffabilem iustitiam premiorum atq; penarum gratiarum r retributionū in ista tota creature asp lissi ma quādamz immensa republica,

Præp.

Divinitas dei est mundi quo cuncta mouētur. Et permittit vel iubet aucto r agit. Hinc mutabilium rerum immutabilis ordo est. Eterni seruit legibus artificis,

- Inque suos fines pcedit queq; voluntas.
- Nec varijs meritis arbiter equus abest.
- Corda regens vires tribuens peccata remittens.
- Mittis subiectis implacitus timidis.
- Et nec pena malum quēq; nec gloria iustum.
- Suscipiat nisi cum laude r honore dei.

Uoluntas dei est rē. Postq; auct. ostendit nibil eē nouū apd dei In ista parte concludit correlariū. r dicit qd sic est qd nibil est nouū apud deum. s; omnia habet in pñtia idcirco concludo qd ipse est causa oim nostrarū actionū. ratio est. Si ita ē q nulla actio fit q nō vel pmittatur vel iubeat a deo maior est q deus est. qre rē. ma. no. mi. declarat in lra. est rñ intelligendū q deum esse cām nostrarum actionū pōt intelligi dupliciter. Uno mō vniformiter r sic propositio non est vera. Alio modo q deus sit causa nostrarū actionū difformiter r tūc propositio est vera videlicet pmissiue.

49. Aug.

Sire volens in qua rerū sis parte lōcandus? Discute quid timeas. quidue sit id quod amas. Nam cuncti hoc gemino nascunt fomite motus. Respondentq; suis gemina principijs.

Præp.

Sire volens in qua rē. Postq; auct. ostendit qualiter natura diuina erat principium oim nostrarū actionū bonorū r malorum per

missiue vel preceptiue. In ista pte respondet qōi. Possz aliquis dicere. qd sic est qd deus cognoscit nostras actiōes bonas r malas b; dō ducere ad finē bonū vel malū. Rñdet r dicit qd tu debes respicere tuas actiōes q si bone sūrbu- ceris ad bonū. Si nō sūt male tu ducis ad malū finē. cur? ratio est. Illud est respiciēdū ad quē locum debeat te ducere quod est pncipium ducendi nos in bonū vl i malū finē. qre nostre actiōes sūt bñ vel male respiciēde. r pmo sa- cit hoc. scdo concludit. secuda tibi Angelicos.

Angelicos ciues r xpi in membra renatos. Non trahat ad veterem carnis origo homines. Multa quidē in nostros mund? bona pcreat vltus. Et pleno tellus seruit opia sinu. Sed terre hospitibus celi super astra vocatis. Virtutis palma est spernere blanda sol. Et sic presentis spaciū percurrere vites Ipsa peregrinis ne via sit laqueus, Nam declinantes pro summis ferre laborem? Terrenorum auidos intrina suscipiant,

A

ngelicos. vel sic ostendit auct. supius quo mō deus est cā pmo bonorū r malorū. bonorū pceptiue malorū pmissiue. r quo mō loqueciq; volūtas pcedit in suos fines videlicet bona in bonū r mala in malū. Nunc in lectione ista rñdet qōi. Possz aliq; dicere quo modo possum ego scire vtrum volūtas mea rēdat in bonū finem. Rñdet r dicit. tu debes discutere an tu dilis gas deum r timeas ipsum deū qd si sic debes scire qd talis voluntate es locā dus bono loco. r si facis qd debes locari i malo r dicit sic. sic se bñt semia ad suū effectū sic se bñt volūitates ad suū effectū. s; sic se bñt semia ad suū effectū qd si sit semen frumētū ducit frumētum. ergo sic se bebent voluntates ad suos fines qd si volūtas sit bona dēbit bonum effectum. Si vero sit mala dēbit ma- lū effectū. maior nota per simile. minor declaratur in littera. Angelicos. cō- cludit correlariū. secundo respondet qd questioni. secunda tibi. multa. Posset ali- quis dicere quo modo possumus facere qd non trahamur a carne cum mi- dus pcurauerit bona multa dicit qd si ita sit actū debemus sperare.

E

ccedit super eminentia deitatis vō. Igitur vltatē nostri eloqui; sed etiam intelligentie facultatem. versus enim cogitatur deus quas dicitur r veri? est quam cogitatur. Non parue aut noticie pars est si ante istē possumus quid si deus quam possumus scire quid non sit.

c uū

Illa quidem mēs est mortali corpore viuens
 Que plena videat cognitione deum.
 Sed miris operū signis ostenditur auctor;
 Rectoremq; suum condita queque canūt.

Unde licet fandi vires animiq; vigorem
 Cincat et excedat gloria lausq; dei.
 Nos tamē officio cordis gaudemus et oris.
 Et tanto oblectat nos succubuisse bono.
 Hinc fides virtus hinc flamma oritur amoris.
 Quod late exercet, quod superat reparat.

Excedit supereminentia etc. Post q̄ auctor oādīt quo modo
 homo potest cognoscere vtrum debeat diligī contra bonū
 an contra malum: nunc respondet quōstioni. Posset aliquis
 dicere: Dic dicatis michi qualiter possim cognoscere ipm
 deum ad quem debeo ire. R̄ndet et dicit q̄ deum cognosci ē
 dupliciter. Uno modo p̄fecte. Alio mō idimnute si scdo mō
 intelligatur sic ē vera. nam maior est q̄ possim b̄re cognitionē ip̄i dei saltē
 p̄ cognitionē istoz inferoz p̄ discursum quid dicatū tra nō est deus. q̄ ḡna
 tur et corrupit. et ita de alijs vt nō est ignis nec aer. q̄ ḡnatur etc. Si dmo mō
 sc̄ p̄fecte et sic p̄positio non est vera. rō est. Si de' est verus q̄ dicat vel cog
 noscitur maior est q̄ non possim' cognoscere deum p̄fecte. s̄ sic est. q̄re etc.
 ma. no. q̄ sc̄ia p̄misit in cognitionem. mi. app̄m l̄ra etc. Iterū auc. r̄ndet. dicit
 q̄ ab hoc ei p̄ncipio celū et terra depēdet. s̄ p̄t aliter sumi in ista rō. Si sic ē
 q̄ obiectū diuinū uō est p̄portionabile n̄re potētie manifestū est q̄ nō possu
 mus al' poterimus ipm p̄fecte cognoscere. s̄ sic est. q̄re etc. ma. no. q̄ obiectū
 b̄z p̄portionari p̄mo. mi. app̄z. nā dicit p̄b̄s q̄ sicut compar' oculus nos̄ms
 ad lucem solis. ita intellectus n̄r ad ea que sunt manifestissima sunt in natura
 sc̄z ipsum deum

Dabolus superbus hominem superbientem se
 duxit ad mortem sed christus humilis homines
 obedientem reduxit ad vitam. Sic sicut ille elar
 cecidit et deiecit consentientē sic iste humilias
 surrexit et exiit credentem sibi.

Infer in modice nature elatus bonore
 Angelus inde hominem subruit vnde ruit.
 Sed rps miserans deceptū si aude maligni
 In se illi ad vita posse redire dedit.

Si caueat pactis hostis seruire superbi.
 Sectari et studeat formam humilis domini.
 Qui patris in deitate manens deus omniceator;
 Ceterus de sacra virgine natus homo est.
 Sic nostrum assumens matris de corpore corpus.
 Esset vt assumptē carnis origo deus.
 In quo p̄lauacrum fidei virtute renato
 Celeste accipiet gens noua principium.
 Nil bonis nisi primi retinens sed plena secundū
 Splendore et capitis glorificanda sibi.

Dabolus superbus etc. Manifestauit in equalitatē nostre cogni
 tionis ad obiectū diuinū. Vō in hac manifestatiōe r̄ndet q̄ōi.
 Possz aliq̄s diceret quo de' est a deo altius dō nō curat de nobis
 q̄ maior nō curat d̄ minore. R̄ndet q̄ habet curā de nobis tāq̄
 bouis pater et d̄ns. p̄bat. Si ita est q̄ deus misit filium suū ad incarādum
 in virgine ad recuperandum boies perditū deceptiōe dyaboli. maior ē q̄ babz
 curam de nobis. s̄ sic est q̄re etc. ma. no. mi. app̄z. p̄pter q̄d est aduertendum
 q̄ deus in p̄ncipio huius mundi dixit. fiat lux et facta est lux. fiat celum factū
 est celum fiat ignis fiat aer. fiat aqua et terra. et omnia facta sunt quia erat inū
 d̄ns iste cabos fm Quidium in merba. sed inter alia que fecit Angelū fecit
 pulcerimū p̄re ceteris qui rōne sue pulcritudinis icepit sup̄bire et vele equipa
 rare se ip̄i deo et habuit magnā sequelā secum. tamen videns deus voluntatē
 istius qui dixerat. ponā sedē meā ab acquitione et ero similis altissimo. vidēs
 etiam deus voluntatem suoz sequentium iussit q̄ ip̄i deberent egredi de pa
 radiso per angelum suū qui iussit et dixit bec. Ille volens exire incipit minari
 isti. Iste tunc dixit. Deus in adiutorium meū intende. et statim ceciderunt ip̄e
 et omnes sequaces. et xl. diebus et xl. noctibus fuit pluuia istozum angelozū
 d̄ns videns sedes paradisi vacuas dixit. Itendo plasmare quādam creaturaz
 que possideat has sedes paradisi vacuas. et fecit boiem ad ymaginem et simi
 litudinem suam videns etiam q̄ non bene erat sine socia dum dormiret ab
 stult vnam costam hominis et plasmavit eam. et dicit q̄ iste est ad similitud i
 nem meam q̄tum ad aiā non q̄tum ad corpus. Nam quo ad corpus ad no
 stram similitudinem intendo q̄ habeat pulcrum esse. Dedit seminā sociam et
 ait veni huc et precipio q̄ nō comedaris de pomo cognitionis boni et mali. s̄
 de omni alio geure. lucifer videns hoc q̄ iste erat factus ad possidendum se
 dem suam cogitauit et voluit statim ipm impedire. et venit ad eam quia debi
 lis erat et inconstāz dixit. o eua comede de isto fructu qm̄ eris filis deo et sta
 tim hoc audiens comedit etc. postea fecit tantum q̄ adam vir suus comedit
 tunc dominus venit ad adam. Quare fregisti mandatum etc. dixit. D̄ne v̄ose

quā dedisti mihi fecit me peccare qz peccant vicio supbe r iudie. qz icusant
sociam. nō dicit geo. r dicit illis erit de paradiso r in sudore vultus tui vescē
ris pane tuo. Postea vidēs deus qz humanū genus erat perditū misit filiū
sui ad incarnādū ex carne būana q finalit fuit fili? oim xpianoz.

63. Aug

Omnēs beati si nō habēt id quod volūt tamen p̄mūo
sūt bti. vel si habent q̄ recte volūt cōtra autē miser
vel si nō habēt id quod volūt, vel habēt q̄ non recte
volūt tū sunt miser. p̄pior ergo ē b̄titudinē voluntas recta
etiā si nō sit adeptā. cupit quā praua etiā si cupit q̄ obtineat.

Proper

Non vere semper est felix impleta voluntas.
Cum sepe iniustus sint mala vota animis.
Recta igitur cupiens etiam si non sit adeptus.
Perfistendo tamen velle bonū bonus est.
At prauus quod fert animo si non habet actu.
Tamen miser est quod si quod cupit obtineat.

Omnēs beati r. Post q̄ auc. oñdit quo mō deus misit filiū suū
ad recuperādū genus būanū. auct. oñdit iterū qualiter curet
de nobis. nūc r̄idet q̄i qz possz aliq̄s dicere b̄ti video q̄ ip̄e
curat de nobis q̄ ip̄e est sūme bonus. Sed videt q̄ mali sint b̄ti
r boni non. Nā mali possunt implere id qd̄ ip̄i petūt: boni vero
nō b̄ti id qd̄ petūt ymo carēt. R̄idet r̄ dic̄ q̄ ymo nō sic appz. Si ita est q̄ bo
ni sine babeāt qd̄ petunt siue nō semp sūt beati. r mali nō. s̄z sic est q̄re r. ma.
no. m. declarā i l̄ra. r ē sciēdū q̄ b̄tudo ē duplex. i. ic̄boata
sicut b̄tudo virtutis. r terminata sicut vita eterna.

69.

Magna miseria ē boīs cū illo nō ē sine q̄ nō p̄t eē.
i q̄ ei est sine dubio q̄s ē sine illo nō ē. r tñi ei
nō mēmur eū qz nō itelligit neqz diligit: cū illo nō ē.

Quæstate dei concluditur omne qd̄ vsquaz est.
Qua sine nil rerum stare vel esse potest.
Hinc homo si recte famulatur proximo beret:
Si reselit misero degit in exilio.

Magna hoīs miseria r. Auc. oñdit in lectiōe p̄cedēt q̄ boīs
boni nō dimittūt beatitudinē dato q̄ nō b̄ant quod volūt
r q̄ mali nō acquirūt b̄titudinē dato q̄ b̄ant qd̄ volūt. Nūc
r̄idet q̄i. Posset aliq̄s dicere Dñe ego p̄bo q̄ tam boni q̄
r ec̄oerfo b̄ti b̄titudinē. rō est Si ita est q̄ nullus p̄t eē si e
deo. maior est q̄ tam mali q̄ boni b̄ant b̄titudinē. s̄z sic est quare r. ma. no

qz cū deus sit ipsa beatitudo r sine ipso nō possit eē. m̄. est qz b̄būt b̄titudies
minor appz de se. r m̄. l̄ra r̄idet r̄ dicit qz tam malos q̄ bonos eē cū deo p̄t
intelligi dupliciter. Uno mō qz b̄ant esse q̄i deus est r depēdet ab ip̄o i sua
eētia et vt sit verū est qz b̄uerunt tam boni q̄ mali p̄ncipiū ab ip̄o qd̄ po
sterius non est s̄m p̄ius. cū ergo boīs sint posteriores nō p̄t esse sine ip̄o.
Alio mō qz b̄ant eē cum deo p̄ virtutē r vt sic mali nō b̄nt eē cū deo. qd̄ p̄ba
tur. Quicūqz separētur a deo p̄ malas actiones nō sunt cuz deo p̄pter malas
actiones sed mali sunt b̄mōi. q̄re r. ma. no. m̄. p̄z. nā semp agūt malas actō
nes. vel aliter p̄t cōtinuari. possz aliq̄s dicere Quid ad me si nō sum cū deo

Dicit qz accidit mihi malū qz appz. Ille sequit malū q̄ nō p̄t
eē sine illo sine q̄ eē nō p̄t. s̄z mali boīs sunt b̄mōi. q̄re r.
Iunitas vbi eqlis p̄fectā ē p̄iceps n̄e mortali
tat nō de suo. s̄z de n̄o merito. vt nos efficeremur
p̄icipes diuinitatis ei? nō de n̄o: sed de suo dono.

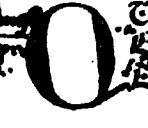

Omnipotēs genitor natūqz spiritus almus
Qua in p̄sonis pat̄ribus est deitas;
Que gen? humanū p̄stratum fraude maligni
Ad vitas bac fecit posse redire via.

- Nature vt nostre christus: causeqz redemptor.
- Mortalis fieret: non minuens quod erat.
- Perqz habitum serui: vacuaret iura tyranni.
- Et legitū lego vinceret innocuo.
- Hinc verbum carni insertum: carneqz receptans.
- Nec se cōfundit corpore: nec geminat.
- Sic naturā hominis virtute augēte superna;
- Effet vt in vero lumine lumen homo.
- Qui vires mortis: per vite absorbuunt haustum.
- Factum est eternū: quod fuit occiduum.

Omnipotēs au. oñdit qz de? curabat d̄ būano gñe nūc r̄fi
d et q̄i. possz aliq̄s dicere. dñe tu dic? qz de? misit filiū ad icarna
tionē i h̄ginē mariā ad quē finē misit. r̄idet r̄ dic̄ qz ip̄z misisse ē
dupl̄. vno mō qz misit p̄ p̄cā q̄ fil? fecerat: isto mō salū ē. rō nō
alia mis qz de? p̄cissim? r̄ ip̄z peccare. alio mō qz misit ip̄z p̄ p̄cā
m̄ar isto mō ē verū. rō ē. Illd̄ vt de? misisse filiū ad icarnādū i h̄ginē qz sepat
nos a vita etna. s̄z p̄cā n̄ra sepabāt nos a vi. et. q̄re r. m. qz cū de? itē deret nos
vēire sibi r nos nō possem? voluit mittē filiū suū vt amouēt. p̄cā n̄ra. m̄. decl.

Quisquis consilio eterno cōtraria scutis?
Et verbum in nostra carne manere negas?
Diuine pietatis opus dissoluere queris?

Speq̄ sua mundum dispoſitare cupis,
 Nam quis ventura quēquam ſaluabit ab ira?
 Quisue domini primi crimine liber erit?
 Si deitas verbi noſtre nō eſt inſita carni.
 Aut chriſtus falſi corporis vmbra fuit.
 Qui gentus puer eſt intacte virginis alio.
 Que natura annis creuitꝛ aucta cibis.
 In qua prole patrem mundi ſe credit abraham.
 Queue eius ſtirps eſt omnia ſanctificans?
 Quid regale genus ſimul eſt ꝛ pontificale?
 Quisue idem dauid filiusꝛ dominus.
 Peccati ſeruisꝛ mortis compede yinctis
 Quam eſt dignatus ſerre redemptor opem.
 Qui noſtri generis carnem cū morte receptans.
 Noſtra boſtūꝛ nobis vincere ꝛ oppoſuit.
 Et carne exuta dominantem protulit boſtem.
 Ut caperet palmam præda vetuſta nouam.

Quisquis in ſilio eſt ꝛc. Damnat auctoꝝ ſententiã aliquoꝝ
 qm̄ fuerit q̄ dixerit q̄ xps̄ appens aſſūpſit nram carnē. ymo
 intēdit hoc remouere diuidit iꝛ tot pres ad qd̄ꝛ i gñā dēducit
 ſcdā ibi Speq̄. tertiā ibi Nam quis. q̄tā ibi Quisue. ꝛc. In
 ſmā parte dicit ſic. Si xpus̄ nō veniſſet in virginē ſꝛ fuit ver
 bum falſi corporis ſeq̄ret q̄ nō haberet pietatē in ſe ꝛ p̄ oñs q̄ nō eſſet ſūme
 bonus. oñs eſt falſum ergoꝛ añs. falſitas oñis nota eſt q̄ ipe eſt ſūme bonꝛ
 ꝛ ſūme pius. oñia ꝛ q̄ ex q̄ nō venit in virginē nō hūet pietatē. ꝛ ſi nō hūerit
 pietatē ē cōpietas dicat quoddā bonū nō ſunt d̄s ſūme bonus q̄reꝛc. Speq̄
 ꝛc. dicit q̄ mūdus fruſtraret ſua ſpe. i. boim̄ q̄ eſt ire ad vitā efnā. hoc eſt falſū
 nā tam iudei q̄ ſarraceni inclinātur ad vitā eternā. Sz aliter q̄ nos. quā p̄
 q̄ cū nō poſſet ire ad vitā eternā p̄pter peccatū igit̄ ſi nō venit ꝛc. Seq̄t̄ Naz
 quis. ſeq̄tur q̄ nullus hō poſſet ſaluari ꝛ eſt falſum. oñia tenet quia ex quo nō
 aſſumpſit carnem noſtram veram quis ſaluari quaſi dicat nullus. Quis. ſeq̄t̄
 q̄ nullus eēt p̄uatus peccato p̄uati parentis hoc eſt falſum. quia p̄uati hō
 per baptiſmum. ergo ſi hoc ponas cum ipſe ordinauerit ip̄m q̄ nō poſſit p̄u
 nari illo peccato hoc aut̄ falſum eſt. vel aliter oñia p̄bat q̄ ad hoc xps̄ venit
 in mundum vt̄ liberaret boſtem a peccato. Si ergo ponas q̄ filius dei non
 aſſumpſit carnē noſtram. ergo nullus erit p̄uatus crimine p̄uati parentis
 hoc autem eſt falſum. Quisue hominis tñ filio eſt. Si fuiſſet vmbra falſi

corporis ſequeret q̄ nō fuiſſet oriꝛ de alio intacte virginis hoc aut̄ eſt falſū
 q̄ ē cōtra fidē oñia ꝛ q̄ ex quo nō aſſūpſit carnē noſtrā ꝛ fuit vmbra falſi cor
 poris ergo nō ſuit oriꝛ poſſe de alio virginis intacte hoc aut̄ eſt falſū q̄ tota
 fides xp̄iana hoc ꝛc. ꝛ credit veriffime q̄ xps̄ ortus de alio v̄ ginitis intacte.
 ſ. marie. Que natura ſeq̄tur q̄ ſi xps̄ fuiſſet vmbra falſi corporis ſeq̄t̄ q̄ natura
 eiꝛ nō fuiſſet aucta anis ꝛ cibis hoc eſt falſū q̄ ipe creuit aīs ꝛ cibis. oñia ꝛ q̄
 ex quo ſuit vmbra falſi corporis nō potuit creſcere nec comedere. q̄ vmbra nō
 creſcit i anis nec comedit. In q̄ ſi deꝛ nō aſſūpſiſſet carnē humanā. ſeq̄ret q̄
 abrahā nō fuiſſet p̄ncipiū mūdi q̄ reges ꝛ q̄ epi nō erūt ꝛ q̄ ipe nō fuiſſet filiꝛ
 ꝛ dñs ip̄ius dauid hoc autem eſt falſum quia omnia iſta fuerunt et ſunt. con
 ſequentia tenet q̄ ex quo deus nō aſſūpſit carnē humanā niſi ei oia. ſ. abrahā
 ꝛ reges ꝛ cardinales ꝛ epi ꝛc. potuerit eſſe hoc aut̄ eſt falſū p̄ci ſeruo. In iſta
 pte ondit ad quid deꝛ aſſūpſit hāc humanitatē ꝛ dicit q̄ deus aſſūpſit carnē
 humanā vt̄ nos liberaret a peccatō ꝛ a manibus dyaboli ꝛ p̄cuſſit boſtē. i. dyabo
 lū dātē vt̄ p̄da vetuſta. i. ſci p̄es exiſtes i libro capet palmā nouā q̄s oēs xps̄
 poſt mortē ſuā ducit in paradīſū ꝛ ſiſter i die iudici ducet oēs boſtes q̄ i mū
 do iſto fecerunt bonū ꝛ deſpererit vicia ꝛ q̄ crediderūt xpm̄ fuiſſe ortū d̄ alio
 virginis marie ſine qua fide nullus pōt̄ ſaluari.

Derfectum odium eſt ꝛ nec iuſtitia nec ſcientia co
 ret. i. vt̄ nec propter vitia oderis homines. nec p̄
 pter homines vitia diligas. Recte igit̄ i malis
 odimus malitiam et diligimus creaturā. Et nec
 ppter vitium natura dānetur. nec p̄p̄ naturā vitii diligat̄

Recta volēs animꝛ ſapiens et amatoꝝ bonoꝝ
 Quosdā odio dignos iudicat eſſe ſuo.
 Nec tamē hōctoro depellitur federe gnarus.
 Naturam errantem diuidere a vitijs.
 Sic generi indulgens p̄prio vt̄ peccata recludi.
 Optet et vt̄ dāmet̄ crimina non homines.

Erfectū adiuꝛ ꝛc. Poſt q̄ auc. ondit deus nō ſuit vmbra falſi cor
 poris. In iſta pte cōcludit correlariū ꝛ dicit q̄ q̄ deꝛ dedit nobis
 virtutē actiuaꝛ cōtēplatiua dicit q̄ nos diligamur p̄ximū ſm̄
 aiām ꝛ corpus qm̄ facit bonū ſꝛ qm̄ facit malū debemus odire vi
 tium et nō homines.

Difficiliaꝛ laborioſa ſunt figmēta mēdati. Qui aut̄
 vult verū dicere nō laborat. q̄tiores eni ſūt bonꝛ
 mali. Et abſolutōꝛia ſunt verba veridicoꝝ. quaz
 commenta fallacium.

68. Prospa

Hallaces curis semper torquent amaris.
 Et mala mens nunquam gaudia pacis habet.
 Lubrica dum trepido medatia psalme fingit.
 Consumes totum tempus in arte mali.
 At simplex animus contentum et liber iniqui.
 Nil amat iniustum: nil gerit implacidum.
 Sectarum veri potestur luce serena.
 Est quoniam mendacis: dolorque sibi.

Difficilia laboriosa etc. Postquam autem ostendit quo modo debemus vivere primum. In ista parte ostendit qualiter se habent boni et mali ad operationes suas. et dicit quod mali homines semper locuntur mala et male se habent in suis operibus. s. boni sunt quieti et pacifici quod probatur. Illi qui habent verba absoluta ab omni cogitatione sunt liberi benivolos illis qui locuntur intricate. s. boni homines locuntur ab solute. mali vero qui locuntur semper intricate ergo boni sunt quietiores malis maior est. nota. minor est in littera.

Ad patriam vite/noctis de valle vocati.
 Virtutum gradibus scandit lucis iter.
 Arduus atque arctus fert ad celestis callis

69. Aug

Prospa

Deueta ad mortem ducit et ampla via,
 Qua fallax tumidi incedit sapientia mundi.
 Commentis suis ludificata ruit.
 Mala corporis sequitur dum gaudia sensus:
 Vera vero lumine ceca procul.
 Nec falsarum habitu virtutum ornata iuuatur.
 Perdit mens veri nescia quicquid agit.
 Nouerit ergo deum sapiens totisque medullis.
 Diligat in ipso se quoque amator amet.
 Sit bonus et iustus sit verax atque benignus.
 Sit forma et speculum lux et imago dei.
 In christo factus nouus et iam carne vetusta.
 Eructus vilem mente relinquat bimum.
 Et sacri templi quacunque in parte locetur.
 Magnum erit in capitis corpore quicquid erit.

Ad patriam vite etc. Postquam autem ostendit quo modo verba vera sunt facilia et falsa sunt difficilia. In parte ista respondet questioni Posset aliquis dicere quid erit illud quod faciat me ire ad vitam eternam. Respondet et dicit quod virtus est via eundi ad vitam eternam

et probatur. Illi dicitur boni ire ad vitam eternam quod est organum eundi ad vitam eternam. sed virtus comparationis visus auditus tactus gustus et boni. quare etc. ma. no. mi. i. l. fa. vel aliter dicas quod in ista parte ostendit qualiter et quid debeant agere homines qui volunt ire ad paradysum et ad infernum.

Bone sunt in scripturis sacris/mysterioz dei profunditates que ob hoc teguntur: ne vilescant: ob hoc arguntur: vt exerceant: ob hoc aperuntur: vt pascantur: vt exercereant: ob hoc aperuntur: vt pascantur.

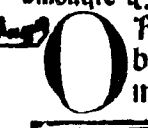

Claui in sacris libris (quos nosce laboras) plurima sunt lector clausa et opata tibi. Vigilare tamen studio ne desine sancto Exercens animum dona morata tuum.

Ratio est fructus quem spes productor edit.
 Altro objectorum vilis est precium.
 Oblectant ad opera etiam mysteria mentem.
 Quis dedit vt queras addet: vt inuenias.

Bone sunt etc. Postquam autem ostendit quo modo boni dicitur sumere vitam eternam si vult ire ad vitam eternam. In parte ista respondet quod possit aliter quod dicitur. In quo modo deo iuvenire ista via respondet et dicit quod per sacras scripturas et non debet cessare ipsas adiscere quod probatur. Ab illo non debet boni cessare quod inducit sibi utilitatem. s. scire siue scripture diuine sunt boni. quare etc. ma. no. mi. ps in littera.

Oras cum indore sanguineo dominus noster iesus christus significabat de toto suo corpore quod est ecclesia emanaturas in martyrum passiones.

Herre parans christus penam mortis propinquam. Inuictamque suis ingenerare fidem. Cum pro sanguineas fundebat de corpore guttas. Et precium mundi sudor erat domini.

Nec crucis asperitas poterat terrere volentem.
 Que regnare gloria carnis erat.
 Sed cruor ille pares sanctis spondebat honores.
 Orturis toto corpore martyribus.
 Nam cum sacra seges terrarum impleuerit orbem.
 Omnis ob hoc vno semine mellis erit.

Oras cum su. etc. Postquam autem ostendit quod boni non debent cessare inquire vitam eternam per sacras scripturas s. si possit bene illas perscrutari. In ista parte probatur deum. s. quod dedit vt gratias adderet vt inuenias. s. vitam eternam et dicit. ille dabat

siue addet vt iuenias si vitā etnā q̄ voluit spargere suū sanguinē pro nobis ⁊
mori. s̄ r̄pus voluit spargere suū sanguinē ⁊ mori pro nobis ergo dedit vt tu
iuenias vitā etnā. ma. no. mi. est. i. lra.

72. Aug⁹

Sacramentū summe pietatis in iudicium sibi su-
mit indignus. Bene enim esse potest male acci-
pienti quod bonum est.

Prospe-

Agnus presidium est sacro libamine rasci.
Si cor participis crimina nulla premunt.
Nam geminat sibi inq̄ peccati pondera quis
Que bona sunt sumit que mala nō refugit.

Sacramenta summe pietatis ⁊c. Postq̄ auc. ostendit q̄ omnis vtili-
tas erit assumere dei. siue Postq̄ auctoz ostendit fusionem san-
guinis xpi ⁊ mortē ipsius p nobis. In ista pre limitat siue ostendit af-
sumptionē corporis. ⁊ dicit similiter q̄ q̄ sumit corpus xpi i dignus
eritens in pctō mortali sumit in iudiciū sue anie. s̄ qui sumit ipm
corpus dignet sumāt vitam aie sue. quod est maxime vtile. q̄ pbat. Omne q̄
fit bonū est vtile assumēt si iuste sumat. s̄ corpus xpi assumptū iuste ē bmo
q̄re ⁊c. ma. no. mi. de cla. i. lra.

73.

Si laudat deum de mundi cōditione;
Et rerum in speciem predicat artificem.
Laudet et eternam mortē flamasq̄ minantē.
Et iusti regis iudicium metuat.
Spes de promissis nihil ambigat. omne dabit rex.
Quod parat. et meritis gratia maior erit.
Si pperent fontes peccati absumpere nodos.
Ante diem mortis dum locus est venie.

Si laudat dñm ⁊c. Postq̄ auc. ostendit quo mō d̄ sumi corpus
xpi sume pietatis. In ista pre r̄idet q̄stioni. Diceret aliq̄s quo
mō debeo laudare deū de bonis ⁊ nō de malis. R̄idet ⁊ dicit
q̄ debes laudare eū in vtroq̄ q̄d pbat. Si ita est q̄ d̄ dando
tibi bonū ordinar te bonū est laudendus in bono ⁊ i malo. sed
ita est q̄ de? ordinar tibi bonū dādo bonū ⁊ malū. ergo est laudabilis i bono
⁊ i malo. ma. no. mi. in lra.

72. Aug⁹

Remedia conuersionis ad dominū nullis s̄nt cun-
ctationibus differenda. ne temp⁹ correctionis
pereat tarditate. Qui enī penitenti veniā pmisit

diffimulanti diem castinum nou spondit.

Conuerti ad mores rectos ⁊ viuere sancte.
In christo meditando quod cupit acceleret.
Cedant virtuti vanarum obitacula rerum.
Ne perdat voti tempora lenta fides.

- Quid iuuant in longum causas producere morbi?
- Cur dubium expectat cras bodierna salus?
- Scimus correctis veniam non esse negandam.
- Sed nulli nostrum est vltima nota dies.

Remedia conuersionis ⁊c. Postq̄ auc. ostendit quo mō deus debz
laudari in bono ⁊ malo. q̄ semp ordinabat boiem tu bonū. In
ista pre cōcludit correlariū q̄ remedia conuersionis ad dñm nō
sunt differenda. ⁊ rō est. Ille nō d̄ differre remedia puerfiois
ad deum qui nescit qñ d̄ mori vel qñ moriat. s̄ bō nescit qñ mo-
riat. q̄ nō d̄ remedia conuersionis differre. ma. no. mi. ē i lra. vel aliter. Ille
nō debet differre venire ad penitentiam qui nescit diē mortis sue. s̄ hoc est
bmo. q̄re ⁊c.

Quia que timentur ratione biliter declinantur.
Deus autē sic timēdus est. vt ab ipso ad ipsum
confugiatur.

Ille prudenti est mundana aduersa cayere.
Et quod vitandum prospiciat fugere.
Sed et in peccati merito manus omnipotētis.
Omnia concludens artat vbiq̄ reum.
Unum profugium tutum est deus ipse timentī.

- A quo discedens he pereat redeat.
- Conuerti nanq̄ ad dominum certissima vita est.
- Et pacem offensi querere sola salus.
- Qui terret parcat qui percutit ipse medetur.
- Viuere vis illi subdere quem metuis.

Omnia que timent ⁊c. Postq̄ auc. ostendit nō eē differādū
remedia puerfiois ad dñm. In pre ista r̄idet q̄stioni. Postq̄ aliqui
dicere. tu dicis q̄ est accelerādū conuerti ad dñm. puerat ad il-
lud nō est accelerādū quod inducit timorē. q̄ d̄ est bmo
quare ⁊c. R̄idet ⁊ dicit q̄ est accelerādū ppter q̄d est sciendū
q̄ timere deū est dupliciter. Vno mō vt hāc penā ⁊ suppliciu ⁊ sic nō est verū
Alio mō amore. ⁊ sic deus est timēdus.

76. Aug?

Virginitas carnis corpus est intactum.
Virginitas anime est fides incorrupta.
Arnis virginitas intacto corpore habetur.
Virginitas anime est intemerata fides.
Qua sine corpore nil prodest cura p[ro]doris.
Sed mentis pietas auget vtrumq[ue] b[on]um.

Prosper
fratris

Virginitas car. r. c. Postq[ue] auc. ondit quod de? e timē d. In ista
pte ondit quādē p[ro]p[ri]atē p[er] quā bō r mulier berō. s. v[ir]gita
te aie p[ro]p[ri] qd ē sciēdū qd v[ir]ginitas ē duplex. s. aie r corp[or]is. Virgi
nitas aie est qm mēs r voluntas bōis nō est corrupta. vel qm
corp[or]is corruptif iuncta volūtate. i. qm volūtate nō p[er]sentit. i. v[ir]gi
ta s corp[or]is ē qm ip[s]e corp[or] nō tāgit nec corrupit. ma. n. m. i. l[et]a
Ultā in facultatibus nostris superflua bēre p[ro]ba
bimur. si sola necessaria retineam[us]. Nā vana q[ue]ren
tibus nihil sufficit et alienōrum quodāmodo re
tentor est. qui p[ro] futura paup[er]ibus inutiliter bab[er]y
Agnum peccatum est amor imoderatus habēdi.
Et plusquam vite sufficiat c[on]cipiens.
Nam quod nos vestit quod pascit cura salutis.
Si vanis sit mens libera non onerata.
Si qua igitur superat quorum non indiget vsus.
Debitibus proficit atq[ue] iuuent inopes.
Quisquis enim cupide non expedienda recōndit.
Que nulli tribuit pauperibus rapuit.

77. Aug?

Prosper

Ultra nos r. c. Postq[ue] auc. ondit qd est illd qd ducit boiem ad vitā
etnā q[ue] v[ir]gitas. In pte ista r[ati]o d[icit]ur. diceret aliq[ui]s q[ui]ter se bz de
ad dandū nobis bona mūdāna. R[ati]o d[icit]ur r dicit qd d[omi]n[u]m dare nobis
bona mūdāna est dupl[ex]. Uno mō absolute. Alio mō illatōe. St
p[ri]mo mō nō est verū. si scdo mō r hoc dupliciter. vel illatōe ad auariciā r sic
nō est verū. alio modo ad benignitatē vt subueniamus pauperibus: isto mo
do est verum r.

78. Aug?

Prosper
al. Externis
s. b. c. d.

In magna egestate sunt diuites iustitie iopes. t[ame]n fau
ros sapientie non habentes. Qui autem domino ser
uunt ea bona acquirunt que perire non possunt.
C[on]tra opibus cum diues gaudet iniquus.
Nescit se miserum veris egere bonis.
Nam quid erit quod non momento temporis v[ost]ro

Perdere mundana conditione queat.
Qui licet aduersis cessantibus omnia parcant.
Rege tamen mortis sit faciendus inops.
At bona iustorum nullis obnoxia damnis.
Hostes sunt ignes et mare non metuunt.
In damnis p[ro]p[ri]um seruat sapientia censum.
Nec perdunt meritum p[ro]p[ri]i de se s[uum].
Omnis virtutum semper substantia salua est.
Inuictis christi munera nemo rapit.

In magna egestate r. c. Postq[ue] auc. ondit quid est illud quod
ducit siue dirigit nos ad vitam eternā. siue postq[ue] ondit qualif
babet se deus ad dandā nobis bona mūdāna. r q[ui] solū debem[us]
retinere necessaria r superflua dare pauperibus. In ista parte
dicit q[ui]stioni. Diceret aliquis tu dicit q[ui] si tenebo necessaria
habeb[is] b[on]e multa superflua. r ista superflua debeo dare pauperibus. ergo non
potero esse diues si dabo superflua pauperibus. R[ati]o d[icit]ur r dicit q[ui] te esse diui
tem potest intelligi dupliciter. Uno modo de diuitiis mūdānis r isto modo
nullus potest esse diues. ymo dato q[ui] ipse repentetur diues si non est diues di
uitiis sapientie. In magna egestate. Alio modo potest intelligi. s. te esse di
uitem sapientie. diuitiis. r isto modo bō potest dici vere diues.

Non sufficit abstinere a malo nisi fiat q[ui] bonum est.
Et parum est nemini nocere nisi studeat multis
prodesse.

Ignis laude quidem euita sine crimine ducens.
Et quecumq[ue] sibi sunt nocitura cauens.
Sed non hoc pietas contenta limite claudit.
Nec iussis vetitis abstinuisse sat est.
Maior cura boni fratrem releuare labores.

Et ferre optatum tristibus auxilium.
Pascere ieiunos nudos vestire ligatos.
Soluere discordes conciliare sibi.
Et quecumq[ue] homines miseri solatia querunt.
Vocyt possibile est p[ro]mere corde pio.
Et recte vere cupidus vereq[ue] benignus.
Que bona sunt faciat. que mala sunt fugiat.

al. v[er]um mō
fratres

Non sufficit abstinere re. **¶** Postq̄ auc. ostēdit quo mō bō pōt esse dives diuicijs dei. & quo mō est i magna egesta. re sine illis In ista pte rīdet qōi. Possz aliq̄s dicere. tu dicis q̄ nō suffi- cit mihi bñ e diuicias spales qz sunt labiles. ergo me oportet bñe diuicias dei. s; quo mō bebo ego ne p abstinētiā a malo. Rīdet & dicit q̄ non nisi tu facias bonū.

80. Aug?

Peccator cum peccat non ideo a domino non videtur: quia male gentis pena differtur: grauius aut in eū decernit: cui etiā ip̄a correctio denegat.

Propa.

Cludet transgressor peccato impune potius: Si non infertur debita pena reo. Ceu nulla offendat boninum commissa tonatē: Aut aliqua excelsi noticiam lateant. Sed vitioꝝ quidiſ grauior tunc tra timēda est. Cum sese remouent verbera iustitie.

Al. maior

Nam quid erit morbi quod non dominabitur illi? Cui superna auxilium iam medicina negat.

Peccator dei peccat re. **¶** Postq̄ auc. ostēdit q̄ nō sufficit solum abstinere a malo ad eundū ad vitā eternā nisi faciam⁹ bonū. In pte ista rīdet qōi. Possz aliq̄s dicere. certe ego nō videoꝝ a deo qñ ego pecco pbat. Ille qui nō punit malū nō videtur videre malū. s; deus est bñōi. qre re.

81. Aug?

Non potest vnquam fraudari suis delectationib⁹: cui christus est gaudium. Eterna enim exultatio est que bono letatur eterno.

Propa.

Hilices vere faciunt semperq; begos. De vero et summo gaudia nata bono. Nam mundi ex opibus breuis ac pitura voluptas edita: perpetue semina mortis habet.

ad rom?

Non placeat vanis animum submittere rebus; Pestiferisq; auidam mentem onerare cibis. Et cor mundum et sapiens fructu rationis alatur; Et christi in nostro pectore regnet amor. Quo semel impletus nunq̄ vacuabitur illo. Eterna eterni flumina fontis erunt.

Non potest re. **¶** Postq̄ auc. ostēdit q̄ mō bō gaudet si nō punit q̄ pe na sua differt. In ista pte ostēdit q̄ bō q̄ gaudet in deo non pot fraudari: rō est. In eo nō pot bō fraudari. qd est verū gaudiū et qd est etnū. s; de⁹ est etn⁹ & est verū gaudiū. ergo re. ma. no. mi. p3 l. isa. Nā & pot pbari. Illud gaudiū est verū qd est etnū. s; gaudiū diuinū ē bñōi. qre re. nec est i mudāis. rō est bec. nō est verū gaudiū qd est mutabile. sed mudana gaudia sunt mutabilia. quare re. ma. no. mi. declarat. nam videmus q̄ tota die mutantur.

82. Aug?

Oscui vbiq; est non locis sed actionibus aut longinquauit propinqui sumus. Quia sicut nos ab illo se parat dissimilitudo. Ita & nos illi iungit imitatio.

Aug?

Nē ambitum mundi totus de ip̄o amabit. Nec presens vlli definit esse loco. A quo longinquus multū eminimūq; remotus! Quisquis sincere luce caret fidei.

Cuius si radius depulsa nocte intescat: Diuino impletus lumine lumen erit. Non igitur terrarum orbis nō equora ponti Inuia circuitu sunt obeunda vago! Ut possit rerum dominator et auctor adiri: Quem templo cordis mens pia semper habet. A quod est dissimilis in terra desertā recedit! Sic vite merito proximus est similis.

Deo qui ē vbiq; re. **¶** Postq̄ auc. ostēdit q̄ nā delectatio est i do In ista pte rīdet q̄stioni qz diceret aliq̄s. Ego nō possum bñe delectationē cū deo. rō est. Ille qui distat a deo nō pot bñe delectationē cū deo. s; bō distat a deo. qre re. Rīdet & dicit q̄ boies distare a deo est duplici. Uno mō in q̄tū male agor. isto mō verū est. Alio mō in q̄tū bñ facit & sic nō distat tūc a deo ymo est apud eū tūc vel alit possz aliq̄s dicere sūt ne boies oēs lōginq̄ a deo at oēs primi. Rīdet & dicit q̄ aliqui sunt lōginq̄ a deo. s; p̄ctōres & aliq̄ sūt primi. s; boni & bñōsi. Quia sicut sepat. pbat rñsionē si ita est q̄ similitudo sepat nos a deo. & imitatio piūgit nos illi. maior est q̄ aliqui sunt longinqua a deo. & aliqui sunt proxi mi. sed ita est re.

83. Aug?

Mis infidelium vita peccatum est. Et nihil est bonū sine summo bono. Cui em̄ deest agnitio eterne & incōmutabilis veritas. falsa etiam virtus est.

Handwritten notes and a small drawing of a hand pointing to the text.

83. Prosper.

in optimis moribus.

Clavis multa homini post vulnera prima supplevit.
Que vitam hanc faciant laudis habere decus.
Si tamen ingratior claro probitatis amor.
Fons deficit fidei subdita corda rigans.

at ... mabul
resonus

Sunctarum frugum marcescit inutile germen.

Nec fruitur vero lumine falsus bonorum.

Ignoratus enim deus et non credita virtus.

Que vera ad summum prouebit arte bonum.

Non sinit enim regna ad celestia mentem.

Obstructa sanis occiduisq; grauem.

Perq; omnes calles errat sapientia mundi.

Et tenebris addita sine luce gerit.

Quis vita infidelium etc. Postquam auctor ostendit quod bona operatione siue actione homo est primus deo. In ista parte respondet questionem quia posset aliquis dicere videtur quod iudei sunt proximi deo. maior nota. minor apparet. quia ipsi faciunt bonum propter deum et faciunt virtutes. Respondet et dicit quod placere bonum est dupliciter. Uno modo actione sola et sic non est primus deo. Alio modo cum actione et fide et spe et sic est verum. sed iudei faciunt bonum sola actione nec habent fidem nec spem que maxime coniungunt hominem cum deo. ideo non sunt proximi deo. Nota quod homo iungitur deo per fidem spem et caritatem.

89. Augustinus

Alle celebrat sabbatum qui a bonis operibus vacat. Quicumque autem ab iniquitate debet esse perpetuum. Quia bona conscientia non inquietum sed tranquillum facit animum. Non recto seruat legalia sabbata cultu. Qui pietatis opus credit in his vetitum. Nulla dies actus bonorum non damnat iniquos.

Prosper

Omnia conueniunt tempora iustitie.

Nec corrumpuntur virtutibus omnia sancta.

Tantum a peccatis libera corda vacent.

Alle celebrat sabbatum etc. Postquam auctor ostendit quo modo homo est primus deo per bonam actionem et virtuosam. In parte ista ostendit quo modo homo vel qualiter debet celebrare festa et dicit quod celebrare festa est dupliciter. Uno modo absolute sine aliqua bona actione et sic non debemus celebrare festa. Alio modo cum bona actione et sic debemus celebrare festa.

84. Prosper

Libera semper est seruitus apud deum cui non necessitas seruit sed caritas.

Prosper

Libertas nulla est melior maiorque potestas.

Quam seruire deo cui bene seruit amor.

Abique fugo posita est dictionis amica voluntas.

Que viget affectu non gemit imperio.

Libera semper est seruitus etc. Postquam auctor ostendit quo modo debemus celebrare festa quia seruendo deo per bona actione. In parte ista ostendit quod diceret aliquis bene video quod debemus seruire deo. sed ista est magna seruitus. Responderet et dicit quod est magna seruitutem seruire deo potest intellegi dupliciter. Uno modo quantum ad mundum et sic non est seruitus sed libertas. quod probatur. Illa seruitus non est seruitus sed potest libertas qua nulla est maior libertas sed seruitute diuina nulla est maior libertas. que seruitus diuina non est seruitus sed libertas magna. ma. no. m. p. 3 in ista.

libera i regno. q
non potest seruire. hanc possit ad
mala p. i. temporaria ualida q

85. Prosper

Uitio primum vitio superatus est homo. hoc vitium primum vitium vincit cum enim peccata omnia superauerit manet unum periculum ne mens sibi bene conscia in se potius quam in domino gloriatur.

Prosper

Quia primum in morte est homo pulsus fraude maligni. Hanc illi extremam bella peracta movent. Sublimes ut cum palmas claraque coronas. Sumpserit atque hostem subdiderit pedibus. Virtuti proprie velit assignare triumphum. Non domino cui munus opusque fuit. In quo uno semper superat qui non superatur. Quo dignante manum subdere nemo cadit.

benignus deus n. i.
superatus est
Lena que sub capite meo deus est
amplius bene me.

Quo primo vitio etc. Postquam auctor ostendit quod seruire deo non est seruitus sed est libertas. In parte ista ostendit quod est illud quod maxime remouet hominem a deo quo homo est primo superatus sed superbia homo primo fuit superatus ergo etc. Illud vitium maxime vincitur quod vincit hominem in bonis. sed vitium superbie est homo maior est nota. minor patet. quia homo in faciendo bonum gloriatur et sic gloriando in superbit.

o. liij

87 Aug
De prospera
Secunda

Ancipitis vite qui vis superare labores
Dilige q̄ semper verus amator habet.
Instant terrenis infesta pericula rebus.
Feruent pro damnis periculis proq; lucris.
Et nihil est inter carnalia vota quietum.

Nec bar sollicitis nec modus est cupidus.
In solo mens est tua deo quē linquere volens
Nunc erit eterno non opulenta bono

Amor
De prospera
Secunda

Ancipitis vite. Post q̄ au. ondit quo mō supbia beāt ro
inguerē boiem a deo. In ista pte rīdet q̄. q̄ posset aliq̄s dice
re bene video q̄ supbia remouet boiem a deo. quo mō possus
ego hanc vitare supbia. Rīdet 7 dicit q̄ tu sp̄ debes diligere
bona sp̄alia. nō sp̄alia. rō p̄mi dicit est. Illud est diligēdū q̄
facit boiem securū. s; bona sp̄alia sunt b̄mōi. q̄re ip̄a sunt diligēda ab boie
ma. no. mi. p3 in lra. Illud est fugiēdū q̄ facit boiem indetū. s; bo
na mūdāna sūt b̄mōi. q̄re. ma. no. mi. p3 in lra.

88 Aug

Adulantiuz lingue falligant aniuas in peccatis. De
lectat enī ea facere in quibus non solum non ame
tuitur reprobos. Sed etiam laudat. auditur
Inguis assentatrix vitium peccantis acervat.

Prospera

Libera sit potius vox correctionis amici.
Et delectatum crimine laude ligat.
Nulla sit vt lapsa reparande cura salutis.
Blanditur fontū dum male suafus bonoz.
Tibera sit potius vox correctionis amici.

De rebus

Semper enim fibras ceca venena sinat.
Nec credens medici verbis fallacibus eger.
Noxia laudate vulnera pestis amet.

P

Adulantiū lingue. Post q̄ au. ondit q̄ mō bō d3 se b̄re ad
dñs. In ista pte ondit quo mō d3 se b̄re ad boies illi. mūdēt
dicit q̄ ip̄e d3 semp fugere adulātes. 7 uersari cū bonis boi
bus iuxta illud Tullij sic dicētis. Nec assentatio iocūda dicit
ma eadē eritū amarissimos affert. ergo tu debes vitare ra
les boies. 7 rō est. Illi sunt fugiēdi qui alligāt atas in pctis. s; adulātes sunt
b̄mōi. q̄re. ma. no. mi. p3 in lra.

89 Aug

Qui mundo percepto regenerationis lauacro p̄ xpi
confessione moriuntur tantum valet eis effusio san
guinis ad abolenda peccata quantum abluerentur

fonte baptismatis.

Prospera

In modo moritur diuino fonte renascens.
Sicq; nouus vita: qui sepelitur aqua.
Fraudati non sunt sacro baptismo christi.
Sons quibus ipsa sui sanguinis vnda fuit.
Et quicquid sacri fert mistica forma lauacri.
Idatorum impleuit gloria martyrii.

Qui mūdo pcepto. Post q̄ au. ondit quo mō bō fugere d3
adulātes 7 uersari cū bonis. In ista pte rīdet q̄. poss; ali
quis dicere. bñ video q̄ boiem opoz eē baptisatū si ip̄e vult
ire ad regnū dei. ad paradysum. s; illi qui sunt mortui an ad
uentū xpi pro ip̄o sine baptismo sunt ne salui. videt q̄ nō. q̄
non fuerūt baptisati. Rīdet 7 dicit q̄ ymo sunt salui q̄ fuerūt baptisati san
guine suo. pbatis mō aque.

89 Aug

Iustitia nostra quāuis vera sit propter verū bonū
finem ad quem refertur. tamen tanta est humana
fragilitas in hac vita: vt potius remissione pecca
torum maneat quam perfectione virtutum.

Prospera

Agna quidem in multis est excellentia sanctis.
Quorum animos superi gratia rosis alit.
Secundum mens quedam patitur mala corporis egrī
Et pugnam interius exteriora mouent.
Nunc ita perfecto capitur victoria bello
Clericū securus pace fruatur homo.
Inter discordes motus contagia serpunt.
Ipsaq; virtutum gaudia vulnus habent.
Ut faciat notum longa experientia cunctis
Non esse hoc plenam tempore iustitiam.
Ni dominus miserando lauet delicta suorum.
Et dans virtutum munera det veniam.

7

Iustitia nra quāuis vera sit. Post q̄ au. ondit q̄ qui mortui
fuerunt an aduentū xpi pro ip̄o salut sunt. In ista pte rīdet q̄stio
Poss; aliq̄s dicere est ne aliquis i isto mūdo qui sit dign; ire ad
vitam eternā. Rīdet 7 dicit q̄ non qd̄ pbaf. Si ita est q̄ null;
bō est in mūdo isto qui nō sit peccator nullus est dignus b̄re vitā eternā sine

miser cordia. sed ita est q nullus hō est in mūdo isto qui nō sit peccator. ma
no. minor est in littera.

91. Aug⁹

Ignotis causis diuinoꝝ operū nihil nouimus. cū
scimus nō sine ratione omnipotentē facere. Cū
infirmus animus rationem non potest reddere.

Prosper.

Diuinorum operum secretas noscere causas.
Humanis non est possibile ingenijs.
Nec vilo tamē intuitu speculatur operta.
Qui multa vt lateant scit placuisse deo.

In quō mens imbuta fide simul omnia discit
Perq̄ operum speciem suscipit artificem.
Fingentes rebus formas loca tempora motus.
Mensuris numeris ponderibusq̄ suis.
Scrutari nec cura procar obstrusa laborat.

Ignotis causis diuinoꝝ r. Postq̄ auctor ostēdit q̄ nullus
bomo est in mundo isto qui vadat ad vitam eternam sine mis
ricordia. In ista parte respondet questionī. Posset aliquis dice
re. Possum ego cognoscere iusticiam dei. Rūdet & dicit q̄ non
Quod probatur. Ille qui non potest cognoscere secreta dei nō potest cogno
scere iusticiam eius. sed homo est hōi. quare r. maior est nota. minor est
in littera.

92. Aug⁹

Don est desperandum de malis: sed pro ipsis vt
boni fiant studiosius supplicandum est. quia nu
merus sanctorum semper est auctus/de numero
imperiōꝝ.

Prosper.

In morbo p̄bessis p̄standa est cura medendi.
Donec in egroto corpore vita manet.
Sic prauis multa vitioꝝ mole grauatis.
Sanctarum pietas est adhibenda precum.

Ut quum possibile est mutari corda malozum.
Morrescat noctis deus lucis amor.
Conuersisq̄ nouam mentem det gratia christi.
Qua fiunt homines iustificante boni.

Don est desperandum de malis r. Postq̄ auctor ostēdit q̄
bomo non potest cognoscere iusticiam dei. In ista parte ostē
dit quo modo homines se debēt habere ad malos. Diceret ali
quis. debeo ego desperare de malis. Respondet & dicit q̄ non
sed debes pro ipsis supplicare vt fiant boni. quia sicut se habz.
medicus ad infirmū q̄ dat sibi medicinas vt liberetur ita se debēt habere bo
ni homines ad malos quia debent supplicare pro ipsis vt fiant boni r.

In tranquillitate pacis/comprehendenda est do
ctrina sapientie que inter tribulationū turbines
difficiliter agnoscitur. Nec facile inueniuntur in
aduersitate p̄sidia que nō fuerint in pace q̄sita.
Cū non perturbant animum discrimina mūdi.

Dumq̄ diem pacis p̄elia nulla mouent.
Exercere fidem diuuis conuenit armis.
Consilioq̄ omnes anticipare minas.
Tranquillam et crucis vacuam sapientia mētes

Inbuet et placidi pectoris bospes erit.
Nam quod non fuerit conceptum corde quieto
Acquiri in sceuo turbine non poterit.

In tranquillitate pacis r. Postq̄ auctor ostēdit q̄ est bonum
supplicare pro malis hominibus. In ista parte respondet que
stionē. Posset aliquis dicere. bene video q̄ ego debeo reducere
malum boiem ad bonum. sed quando debeo hoc facere. Dicit q̄
tu debes eum reducere ad bonum quando ipse est in tranquillitate & nō quan
do ipse est in aduersitate. & duo facit. p̄mo facit hoc. secūdo respondet quest
ionē. secūda ibi. Potest homo. vel aliter dicas. Posset aliquis dicere quan do
debeo ego doctrinam sapientie diuine ad scere vt sciā reducere malos ad
bonum. Respondet & dicit q̄ in tranquillitate pacis. & nō in tempore tribula
tionis que non contingunt hominem cum deo. quod probatur. Illud quod
est causa separandi hominem a deo non est causa coniungendi. sed tribula
tiones & aduersitates mundi sunt hōi. q̄re r. ma. no. mi. declarat in ista.

93. Aug⁹

Potest homo inuitus amittere temporalia bona.
Nuncq̄ verosus volens perdit eterna.

94. Aug⁹

One bonū mundo concretū et tempore partum
Quacūq̄ amitti conditione potest.
Et quis damnis vigilantem cura resistit.

Sepe tamen propriis dispollatur homo.
 At bona que vere bona sunt nec sine tenentur.
 Semper habet quisquis semper habere cupit.
 Nec vim ferre potest, christo submixta voluntas.
 In quo persistens omnia vincit amor.

Dicitur homo inuictus etc. Postquam auctor ostendit quod doctrina sapientie aditceda est in tranquillitate pacis. In parte ista rident questionem. Posset aliquis dicere. bene video quod me oportet dimittere mundana bona si ego volo esse amicus dei. Rident et dicit quod verum est. Illud est dimittendum vel non curandum est de eo quod potest auferri te inuicto. scilicet bona temporalia potest auferri te inuicto. ergo de ipsis non est curandum. ma. no. mi. p. in ista. Illud est assumendum quod a nullo potest eripi. scilicet amor dei siue bona spiritualia a nullo potest eripi. ergo etc. ma. no. mi. p. b. a. f. Illud quod est semotus a causa amissionis non potest amitti. scilicet bona spiritualia sunt immortalia. que etc. ma. no. mi. app. non causa amissionis bonorum temporalium sunt sicut a violentie ignis tepestates etc. scilicet constat quod ista causa amissionis est semota a bonis spiritualibus. que etc.

99

Adeliter supplicans deo pro necessitatibus suis viter
 et misericorditer auditur et misericorditer non audit.
 Quid enim infirmo sit utile. magis nouit medicus
 egrotus. Si autem id postulat quod deus precepit fiet omnino quod postulat. Quia accipit caritas quod parat veritas.

Inter mundane mala conflictantia vite
 Sepe quibus domini corripitur populus
 Qui tempestatum varia sub clade laborant.
 Moscant se iuste ferre flagella dei.
 Atque ipsi in toto gemitu planctusque precentur.
 Et qua sit miseris auxilietur ope.
 Non etenim proprio arbitrio curabitur eger.
 Nec vero leges ipse dabit medico.

96 Aug

Orbida rimetur penetralia dextra salutis.
 Et depressa graui viscera peste leuet.
 Absque dolore quidem nequeunt mala facta repelli.

Sed quod leserunt dulcia amara mouent.
 Peniteat morum et vitij virtute fugatis.
 Regnum peccati respuat aula dei.
 Ad veniam tendunt iusti pia verbera regis.
 Ira breuis rectis gaudia longa dabit.

Ideliter supplicans deo. Postquam auctor ostendit quod homo debet inclinari ad summum bonum non ad mundana. In ista parte rident questionem. Posset aliquis dicere. dato quod ego sum amicus dei et ego non vincam oia pro ipso. Rident et dicit quod ymo vices eius sunt bona pro aia. scilicet non illa que sunt contraria. Sed tu non cognoscis bona sic infirmus non cognoscit quod profint infirmitati sue. Sed bonus medicus bene cognoscit. etc. vel aliter dicitur in ista parte auctor ostendit qualiter deus se habet ad exaudieudum hominem de sua petitione. et dicit quod deus exaudit inter dum hominem mandum non exaudit. et propter hoc homo non debet turbare quod probat. Ille non debet turbare si non assequit petitione sua. qui non cognoscit vtrum petio sua sit iusta vel iniusta. scilicet homo non cognoscit vtrum petio sua sit iusta vel iniusta. que quid sit vtile infirmo. Ita se habet deus ad cognoscendum quid sit vtile homini. scilicet medicus melius scit quid sit vtile infirmo quam ipse infirmus. ergo ista melius scit quid deus sit vtile homini quam ipse homo.

Aug

Quia bella bonis nunquam discrimina desunt.
 Et quo cum ceteris mens pia semper habet.
 Que carne oblectant factio sunt obnoxia cordi.
 Contra animi legem prelia corpus habet.
 Pulsant exterius diuersis modis vespes.
 Intus ciuile est et sociale malum.
 Et possit mundi vitij illecebris resisti.
 His est corpori mortificanda hominis.
 Sed que mens recto famulam sub iure tenebit.
 Edomite ut regnet carnis in officiis.
 Excelso nisi que leruit bene subdita regi.
 Tude est facta volens fiat ut inde valens.

Quia bella bonis etc. Postquam auctor ostendit quomodo populus domini semper recipit tribulationes et aduersitates in isto mundo. In parte ista rident quod. Posset aliquis dicere. non possum ego sine tribulatione. Rident et dicit quod non. quod probat. Si ita est quod homo semper habet aliquid cum quo ipse preliatur semper in tribulatione.

sed bō est bñōi. q̄re rē. ma. nō. mī. est in littera. vel mī. p̄ba. Quicūq; habet
diuersitatē p̄lī. semp̄ est in p̄lior̄ in aduersitate. s̄z bō est bñōi. q̄re rē. maior̄.
nota. q̄z qui habet cām. bñit effectū. mī. p̄z in littera. rē. etiā auctoritate diuina.
Quī dūz. caro. demōtia. diuersa manēt p̄lia. sup̄le. p̄tra. boiem.

98. Aug?
7. 1.

Omnia per verbum dei facta sunt. Et sine ipso factū ē nihil. Cū ita vniuersę nature p̄ v̄bū dei factę sunt. Iniquitas per ipsum facta nō ē. Que iniquitas nulla est substantia. Et peccatum nō est natura. S̄z viciū nature id appetentis quod non est sui ordinis.

Prope.

Et verbum omnipotens deus omnia cōdidit v̄b̄.
A quo natura est nulla creatura mali.
Et quod non fecit diues sapientia verbi.
Non habet in rerum conditione locum.

Nulla igitur vitij substantia nullaq; vita est.
Que vegetet corpus materiamq; suam.
Sed cum libertas discedit ab ordine iusto.
Nec seruat proprium que bona sunt modulum.
In culpa vitio est vagus in contagina motus.
Fitq; malum veram deseruisse viam.
In quam si toto properet quis corde reuertit.
Nullus neglecti limitis error erit.
Totaq; deleti peccati pena peribit.
Condita integrum restituente deo.

Omnia per verbū rē. Post q̄ auct. ondit q̄ bella r̄ discrimina nū.
q̄ desunt bonis boibus. In ista p̄te r̄idet q̄ōi. Possz aliq; di-
cere. Si deus facit oīa videt q̄ faciat peccatū. R̄idet r̄ dicit.
q̄ nō est verū. r̄ rō ē. Ab illo nō fit peccatū a q̄ oīa fiūt sine peccō
s̄z a deo oīa fiūt sine peccato. ergo rē. p̄z ab eo qui est magnus
r̄ sūm? nō fit illd qd est m̄bil. s̄z peccatū ē m̄bil. q̄ nō fit a deo qd est magn? r̄ sūm?
ma. nō. mī. p̄z i littera. vel sic in ista p̄te auct. ondit potētā diuinā in relationē
ad totum vniuersum. Illa potentia est magna que omnia creauit r̄ fecit. sed
potētā diuina est bñōi. q̄re rē. quia est magna patiētia. p̄bo q̄ deus nō facit
peccatū. sed peccatū est nulla quiditas. quiditas nō potuit cedere in creatio-
nem dei. sed peccatum est m̄bil. ergo rē. maior est nota. quia illud quod est
m̄bil non potuit esse aliquid. minor pater in littera. quia dicit q̄ iniquitas
nulla substantia est. rē.

Quicūcumq; aliquid male poscitur et dādo irascitur et non dādo miseretur.

Quā deus effectum precibus non prestat iniquis.
Nullum concedit quod nocitura negat.
Errantes voto non vult delinquere facto.
Iratus fineret quod prohibet placidus.

Discat felici supplex gaudere repulso.
Incipiat animo pellere quod nolitu.
Parcentemq; deum noscat sibi cum ruiturus.
Non exaudivi. ne rueret meruit.

Deus cum aliquid rē. Post q̄ auct. ondit q̄ deus fecit omnia
r̄ q̄ nō fecit peccatū quia nihil est. In parte ista respōdet que
stioni. Possit aliq; dicere. tu dicis q̄ deus dat omia integra
cōstitenti ad ipsum non est verum. quia conuerto: ad eum r̄ ta-
men non dat mihi ea que peto omnia integra. R̄idet r̄ dicit q̄
deum dare omnia integra est dupliciter. Uno modo q̄tus ad mundum r̄ isto
modo si sunt vtilia bene dat si sunt inutilia nō dat. Alio mō ad celestia r̄ isto
modo dat amnia integra. vel aliter q̄ in ista parte ostendit qualiter deus se
habet ad concessionem mundanarum. r̄ dicit q̄ quando petitur aliquid ma-
le r̄ iniustum a deo. tunc deus interdum dādo irascitur eo q̄ petitio non est
iusta. r̄ interdum non dat et tunc miseretur non dādo quia si daret esset
damnum petenti.

Illo modo iudicij bonorum comparanda sunt
iudicia dei quem non est dubitandum esse iustum
etia quādo facit quod bonis videt iniustum.

Ad iudicium humanum falli sepe necesse est
Non semper recipit regula iustitie.
Ad dominum in cunctis equa est veraxq; ptas.
Aspectum cuius nullaremotā latent.

Talis laudetur custos timeatur ametur.
Qui vere iustus permanet atq; bonus.
Aduersos reuocans conuersis cuncta remittens.
Atq; malis veniam dādo bonos faciens.
Non quib; assumuntur lachryme cunctiq; labores.
Et veteris pereant omnia signa mala.

Allo modo iudicis etc. Postquam auctor ostendit quod deus quicquid non dat effectus homini si sint inutilis. sed si sunt utiles bene dat. in ista parte respondet quod quis posset aliquis dicere. tu dixisti quod deus dat ea que sunt utilia non est verum. quod ego video quod aliquid est utile mihi. et tamen non dat mihi. Respondet et dicit quod deus bene cognoscit melius quam tu. quod probatur. Si ita est quod deus vere iustus et vere cognoscens. tu es iniustus non cognoscens maior est quod deus cognoscit melius te quid sit utile homini et etiam quid sit concedendum et quid non sit concedendum. sed ita est quare etc. maior est nota minor declaratur in littera.

101. Reg.

Prosper

¶ Illi irascenti ira sua videtur iniusta. Quia ab omni indignatione cito redeundus est ad mansuetudinis lenitatem. Nam perit motus facile in eum odium transit. cui celeriter non ignoscitur. **¶** Sine suo mentis motus non estimat equos. Quodque volunt boves se bene velle putant. **¶** Unde animus celeri pace est reuocandus ab ira. **¶** Ne robur seuis tempora dent odijs. **¶** Offensas sibi remittant. **¶** Nam nemo est qui non indigeat venia. **¶** Quam nostri memores mundi inter vana vicissim omnibus in causis et damus et petimus.

¶ Illi irascenti ira sua etc. Postquam auctor ostendit quod iudicium dei manum non est comparandum iudicio dei. In ista parte respondet quod si quis posset aliquis dicere. Ego bene peto iustum tamen non dat mihi. Respondet et dicit quod tu non debes irasci. sed reuerti ad mansuetudinem quod probatur. Si ita est quod nullus homo est qui non credat motus suos iniustos esse iustos. maior est quod omnis homo debet reuerti ad mansuetudinem et renouari a deo. sed ita est. quare etc. maior est nota minor declaratur in littera. Item in eo non debet homo permanere quod potest eum ducere in malum finem. sed ira ducit hominem in malum finem ergo non debet homo manere in ira. sed debet statim reuerti ad mansuetudinem. maior nota minor declaratur in littera. Nam dicit quod si diu maneres in ira et odio deus non ignosceret tibi celestis. Tua ira. propria ira. et videtur iniusta nulli irascenti unde per ergo aliquid est redeundum cito ad lenitatem mansuetudinis ab indignatione. Nam pro quod motus perit. et durus et malus transit facile per facilius in odium. et cui non ignoscitur. et perit celeriter. et infestinat et rursus det. Nemo et non estimat sed bene estimat motus sui mentis equos. et equales quod per et boves putant se bene velle illud quod ipsi volunt. unde per ergo animus. et est reuocandus ab ira pace ne tempora dent robur seuis. et crudelis vicissim. cor

da penitentia. i. homines penitentes. i. remittam sibi met offensas. nam pro quia nemo est qui non indiget sed bene indigeat venia. quam nos memores nostri vicissim damus et petimus. i. interrogamus inter omnibus causis. i. inter vana mundi.

102.

¶ Altior iustitie diuine pacis amator. Quem vocat ad summum vita beata bonum. Scandere constanter dextros amittere calles. Despicens lene nota plana vie.

¶ Tutius est mundi duos tollerare labores. Infestisq; hosti prelia secula pati. Quam victum officijs animum submittere blandis. Captasq; seruili subdere colla iugo. Tempore in occiduo non longi est vsus bonoris. Et celeri lapsu gaudia falsa fluunt. Finem igitur proprii sapiens speculabitur eui. Et via qua currit quo ferat aspiciet. Nam mundi nexis pars est cu principe mundi. At seruis christi gloria christus erit.

¶ Altior iustitie diuine etc. Postquam auctor ostendit quod homo non potest indicare eum quia ignorat. In ista parte hortatur nos ad contritionem mundanarum. sine dat quoddam documentum et duo facit: primo dat documentum. secundo probat ipsum. scilicet ubi Tutius est duos labores mundi quam subdere se seruili iugo. homo debet scandere iter virtutum. sed ita est. quare etc. maior est nota minor patet in littera. Tu despicens nota plana lene vie. amittere. i. conare. scandere. i. ascendere. constanter dextros calles. o cultor iusticie et amator diuine pacis: que vita beata vocat ad summum bonum. i. ad deum. aliquem tollerare duos labores mundi. quod per. et pati secula prelia infesta. hostis. i. contrarij. inimici. i. est tutius quam submittere animum suum victum officijs. blandis. i. delectabilibus istius mundi. quod et quam subdere. i. submittere colla capta seruili iugo. vsus bonoris non longi. i. est in occiduo tempore. et falsa gaudia et fluunt sceleri. lapsu. i. veloci. igitur per ergo homo sapiens speculabitur. i. respiciet finem proprii eui. mundi. ipse aspiciet. i. considerabit. quo. i. ad quem locum. via qua. i. quam ipse currit ferat eum. nam pro quia. pars est cum principe. i. cum demone mundi in exitu mundi. at pro sed. christo erit gloria seruis christi.

Corporales inter sensus (moribunda) membra
Multa animus patitur carnis ab hospicio.
Que vite de qua viuunt contraria querens.

Regem vult mentis soluere lege sua,
Sed prudens presul famulam refrinare rebellem
Et regi regis discat ab imperio.
Et verum accipiens supero de lumine lumen:
Noctem peccati cordis ab ede fugat.
Namque cuncta deus bona condidit ipsa quoque nostri
Etilij regio est pulchra decore suo,
Auditus visus gustus contactus odorque
Preberi gaudent vndique quod placeat.
Sitas nocens homini presentis temporis vsus
Si captum blandis inferiora ligant
Vehis igitur sapiens superas iungere ad arces.
Et summis fieri sue sce beata bonis.
Delicias iam nunc promissa concipe regni.
Virtute atque fide quod cupis esse tene.
Neue ad spem dubiam frustra te currere credas:
Nature in christo prospice liba tue.
A quo susceptum si te non ambigis esse
Totus homo in capitis corpore semper eris.
Tantum vt iussa nutu velis obseruare docentis.
Quicquid ait verbo preuenit auxilio.

Corporales inter sensus etc. Postquam autem ostendit quod sapiens eligat bonum et spernit malum. In ista parte respondet questionem tu dicens quod ego debeo petere bonum finem et virtuosum. certe ego non possum quia habeo opposita. scilicet sensus corporis. Respondet quod animus bonis patitur multa propter virtutem. quod probatur. Quicquid dicitur principium patendi malum per virtutem patitur malum. sed bonum est bonum. quare etc. ma. no. mi. p. 3. et duo facit. primo respondet huic questionem. secundo dat consilium. secunda ibi. Sed prudens. dat consilium et dicit quod quia tu patiaris in multa tamen animus tuus semper debet esse fortis et refrinare carnem vt de pulsis peccatis sumas gratiam dei. et duo facit. primo facit hoc. secundo reddit causam. secunda ibi. namque cuncta etc. Auditus. In ista parte

respondet alteri questionem. Posset aliquis dicere. Iste qui recipit ista documenta ego nolo hoc facere. sed quid debeo facere. Respondet et dicit quod tu debes istis resistere. scilicet viciis. scilicet visui. auditui. gustui. etc. ferunt mundi amore et delectatione carnis. et ideo debemus esse perfecti fide et spe et caritate. prospice in te liber nature in christo. nam naturalitatem in christo assumptam. vnde sicut ipse resurrexit a mortuis et ascendit ad patriam ita nos debemus credere firmiter et sperare quod ad gloriam veniamus dummodo ipsum christum perfecte diligamus. et mandata eius adimplere valeamus vel velimus qui nos adiuvat in hac vita. et nobis regnum preparat sempiternum in secula. Animus patitur multa ab hospicio carnis. id est a corpore inter sensus corporales. quod pro et membra moribunda que. scilicet caro querens contraria vite. de qua. scilicet vita. ipsa viuunt vult soluere. id est remouere legem. sed presul. id est presul accipiens verum lumen de supero lumine. fugat noctem peccati. id est obscuritatem ab ede. id est ab anima cordis. nam pro certe deus condidit. id est fecit cuncta bona. quod pro et ipsa regio nostri et ilij. est pulchra suo decore et pulchritudine. id est auditus visus contactus gustus quod pro et odor. gaudet dari. id est preberi muneribus. id est ab omni parte illud quod placeat sibi. quod pro et visus patitur temporis. fit noceat boni. Si inferiora ligant illum bonum captum blandis. id est delectationibus mundi. igitur pro ergo tu mens sapiens emittit. id est conare ad arces superas. et tu sue sce fieri beata summis bonis. tu concipe. id est cogita. nunc delicias. iam promissi regni. tu tene virtute atque pro et. fide illud quod tu cupis esse vt pro et vt credas te curare frustra ad spem dubiam. tu prospice liba. id est sacrificia tue nature. in christo a quo. scilicet christo. si tu non ambigis te esse susceptum. id est receptum. tu semper eris totus homo in corpore capitis. id est in christo nisi pro solo modo vt tu velis seruire in se. id est precepta nutu. id est voluntate docentis qui preuenit. id est auerit auxilio illud quod ipse ait. id est dixit verbo.

Non deitate gradus mensurarum tempora non sunt.
Et quod idem maius est non habet minus.
Corporee moles longe formeque recedant.
Virtus summa caret finibus et spatiis.
Quod pro hoc verbum presul est hoc simul vtriusque
Spiritus hic deus est vnus et vna fides.
Per quam verorum spes non incerta bonorum
Sublimem ignito scandit amore viam.
Et pregustata superi dulcedine rosis
Doctrinis pasci gaudet apostolicis.
Quisquis ergo indignus non vis incurrere curas.

...
In nocte vantis occidit qz caue!

Mortalis vite breuitas non multa requirit,
Paucozum epigui temporis vsus eget,

In deitate gradus etc. Postq̄ auc. ofidit q̄ homo debet ressi-
tere sensibus corporis. In ista parte r̄ndet questiōi. Posset
aliqs dicere. Dñe iste deus recipit ne ip̄e magnitudinem et pui-
tatē. R̄ndet et dicit q̄ deus nō recipit augmētū nec dūmīnū-
nem nec habet grauitates molles. nec ista talia qd̄ p̄bat. Illū
quod semp̄ remanet idem nō recipit maus nec minus. s̄ deus est b̄mōi. q̄re
etc. maior no. mi. p̄ in l̄sa. Gradus mensura tempora. non sunt in deitate. i.
tu deo. et illud quod est idem. i. deus: nō b̄z maus. atqz pro et minus. moles. i.
grauitates corpore. qz pro et. forme lege recedāt. s̄ a deo. summa virtus caret
simbus et sp̄achis. verbū p̄is. et est b̄m̄ simul quod est pater. hoc spiritus vtri-
usqz. vel sit spiritus vtriusqz. est hoc. hic deus est minus. et fide q̄ spes nō in
cetera vero: bonoz scandit sublimen viā amore ignoto. est vna. et illa spes
gaudet p̄sci doctrinis apostolicis gustata p̄ dulcedine sup̄ioris. ergo tu q̄s̄
i. homo omnis qui non vis indignas causas incurere caue in nocte nāqz p̄
et occidit breuitas mortalitatis vite. i. nō requirit multa. vsus epigui t̄pis eget
paucozum.

Se volens: gaudere optans: scire abdita querens
Ut te non teneant infima summa pete.
Delectare deo rege. in celestibus esto.
Et que spe sequeris credita amore tene,
Nulla in te maneant hominis vestigia primi.
Nec formam veteris gesserit imago noui.
Exulta agnoscens te verbi in carne renatum.
Quis si pars es: pars tua christus erit.
Quisne damnandi legeris mala gaudia mundi
Promissum ad regnum se tibi fecit iter.

Sie volens gaude. etc. Postq̄ auc. ofidit q̄ deus nō reci-
pit aliquam mutabilitatē. In ista parte addit documētum
quoddā et dicit q̄ tu semp̄ debes delectari in deo et credere
firmiter in ip̄m. et duo facit. p̄mo facit hoc. sc̄do declarat. se-
cunda ibi. Nulla in te maneāt etc. declarat. i. dicit. tu debes
omnia atqz abicere. Tu volens etiā gaudere optans et que-
rens scire abdita. i. abscondita. pete summa. i. in celestibus. et tu tene amore es-
que sequeris spe credita. nulli vestigia. i. p̄mi hoīs et maneāt in te imago no-

mi. s. hoīs. nec gesserit. i. portet. formam veteris. i. adē. tu agnoscens te esse re-
natum in carne verbi. i. filij dei cuius si tu es pars ip̄s erit tua pars. qui. i. p̄s
fecit se iter ad regnū. p̄missum. i. ad paradysum. ne. i. vt nō tu legeres. i. collige
res mala gaudia damnandi mundi. exulta. i. gaude.

Quam pater in verbo sit semp̄ et in patre verbum.
Sicqz idem verbi spiritus atqz patris.
Sic de personis tribus est tibi non dubitandum.
Unum vt docta fides confiteare deum.
Corde patris genitum creat et regit omnia verbum.
Nec tamen est aliquid quod sine patre gerat.
Unus enim ambozum motus ratio volendi vna est.
Par virtus: idem spiritus. et vnus amor.
Sic deus magnus est de se valet et manet in se.
Cui summum et proprium est semper id esse quod est.
Splendet enim verum superode lumine lumen.
Et genitum agnoscens nouerit ingenitū.
Vna trium deitas vna est essentia ab vno.
Idem est cum verbi spiritus atqz patris.
Nullum opus abiunctum nulla est non equa potestas.
In cunctis vnum sunt tria principium.

Quam pater in verbo sit etc. Postq̄ auc. ofidit in pre p̄cedenti q̄
bō dz delectari semp̄ in deo. et firmiter credere in ip̄m. In pre ista
ponit aliam deprecationem siue orationem et dicit q̄ p̄ et verbuz
et sp̄s sunt idem et sic debes firmiter credere vni deo. qui cōtinet
oēm locū nec pōt in tēpore claudi. Sed omne tempus clam dicitur sub eo. et
hoc est vñū principuz et nō tria principia. qz pater et filius et sp̄s sanctus sunt
vñū et idem p̄ncipiuz quod est ante omnia. s̄ p̄ncipia in se q̄ dicitur intrinseca
sunt. et duo facit. i. sui materia et forma q̄ tñ a p̄mo p̄ncipio cām suā trabunt
Te. sic non est dubitādū tibi pro a te de tribus p̄sonis vt tu docta fides confitea-
re. p̄ cōfitearis diu esse vñū cū patre semp̄ sit in verbo et verbū semp̄ sit i pa-
tre. qz p̄ et cum sp̄s verbi. atqz p̄ et patris sit vnus verbū genitum corde pa-
tris. creat et regit omnia. tñ p̄ sed aliquid q̄. i. verbum. gerat. i. faciat. sine pa-
tre. nec pro non. enim pro certe. motus ambozum patris et filij et sp̄s sancti. i.
est vnus rō velendi. i. est maior virtus est pars. i. est equalis. idem spiritus. i.
idem amor. est vnus deus sic est magnus: ip̄s valet. i. potest de se ip̄o. de ma-
net in se. ip̄e cui. i. deo ip̄m esse id q̄ est. semper. est summū et p̄prium. ei. p̄ cer

Ordina hanc
babere qd

Omni p sed nos doceret obseruare. i. considerare nostru occasum. i. finem. r fi
i. quis tempora supessent concluso. seculo. i. secundo. clauso vt mundus possit
bfe longos dies. r que q. i. qualiter boiem deceret videre finem sue vite. naz
p certe q flumina semper ferunt prona. i. inclinabilia. aquis in exhaustis. i. in
uacuabilibus. longo cursu. r q silue annose que vicerunt. i. durauerunt multa
secula. q. p et q rura florea. i. pulcra durant suis locis. quod. i. ad quid pdest
nihil ista. i. supradicta manet. sz nostru parates no mafe pro miferunt ego
bospes ago. i. duco vita erigui tpris ergo nos no sumus nati ne quicq. i. fru
stra in bec secula pereunt nobis boibus. r quibus seculis occidimus. i. mori
mur sed nos sumus nati vt nos mereamur vitam eternam. in ista vita. i. in
istio mundo. r vt longa requies subeat. i. subintret breui labori. r tñ p sed iste
labor forte fit asper rebellibus. i. contrarijs corda aspera putant has leges ee
rigidas. aut p sed sarcina. i. labor. non est grauis dorso mansueti. i. humili. in
gum blandu nec ledit. i. damnat vicia. i. humilia cola deus pcpit amari tota
mente et tota vt cordis vt cura secundi bois. i. xpi vigeat idest viuat aliquis
non inferat. idest faciat vlli. idest alicui id q ipe nolit sibi fieri homo lesus.
idest damnatus nesciat erigere. idest facere vindictam ipe contentus modis
cis viter haberi sublimis idest altis ipe homo non timeat spernit idest vilipen
di. sibi non libeat idest non placeat spernere. fit parcus idest moderatus. lo
quens vera r ipe fit castus mente r corpore amator pacis agat. i. ducat vi
tam infontem. i. sine culpa. homo fit benignus de suo proprio cunctis quos
scz cunctos ipe cernit egere ipse non cupiat non sua sed bene cupiat sua ipse
tribuat ea que sunt sua quasi dicat q bo no debz facere curialitate de alieno
bono sed suo proprio r.

Quid ergo mandatis durum censetur in istis?
Et quid erit quod non possit obire fides.
Qui credunt sacros verum cecinisse prophetas?
Et qui non dubitant verba manere dei.
Qui xpm passum penas crucis vltima mortis.
In toto excelsi patris bonore vident.
Quis ipsum multa cum maiestate tremendum
Expectant pingui lampade peruigiles.
His sordent terrena patent celestia nec se.
Captiuos seruos temporis vltus agunt.

Non illos cepit fallat sapientia mundi.
Nec curas steriles inferuere polis.
Imperia et fasces indocti munera vulgi.
Quasq; orbis scelerum semina fecit opes.
Calcarunt sancta celum ambitione perentes
Suffragijs cibusit. r plausibus angelicis.
Nec labor bos durus vincit. nec blanda voluptas.
Querere nil cupiunt. perdere nil metuunt.

Quid ergo mandatis. r. c. Post q auctor explicuit lectionem
precedentem. In ista parte respondet questionem. r duo facit.
primo facit hoc. secundo probat dictam rationem. secunda
ibi Qui credunt sacros verum. In primo dicit. Posset aliquis
dicere tu dicis q ego non faciam malum eo q sum contentus
modicis reb. hoc e valde difficile. r dicit q e difficile pot itelligi duplr
Uno modo quo ad mala fide. sic est veru. Alio modo quo ad bonam fidem. et
sic non est verum. Qui credunt sacros. Dic probat rationem sic dicens. Si
cut se habuerunt perfecte ad tollerandum precepta dei r despicienda mun
dana sic se debet habere christianus. Sed sic se habuerunt prophete r. ma
ior est nota. minor est in littera. Sic aliter pbarur. Si ita est q homines qui
crediderunt prophetis veris nihil putauerunt durum in preceptis dei.igitur
homo bone fidei non debet putare aliquid durum in istis preceptis diuinis.
Sed ita sunt. quare r.
Ego rogo pro interrogo quid durum censetur idest videtur in istis munda
ris aut. quid erit illud quod fides non possit alme circuire. vel ponere eterna
idest temporalia sordent bis. idest illis qui credunt sacros prophetas cecinisse
se. idest prophetas esse verum. et qui non dubitant verba dei manere. qui videt
christum passum penas crucis. r vltima mortis in toto bonore excelsi patris
q pro et q p vigiles idest solliciti expectant christum ipsum tremendum idest
timendum. cum multa maiestate idest magnitudine. pingui lampade. idest
magna gratia dei celestia patent eis hominibus. ipsi homines nec agunt.
idest ducunt se captiuos. idest captiuos se viuos huius temporis. fallas sa
pientia mundi et non cepit illos homines. idest illi homines nec. inferuere.
pro inferuere apposuerunt curas steriles. i. sine fructibus polis. i. celis. ipsi
boies peretes celu scz a ambitione. i. scro desiderio suffragijs tpi r plausibus

ponit quēdā effectū. ⁊ duo facit. s̄mo hūc effectū ponit. sc̄do redit loquendū
 v̄rozi iue. sc̄da ibi. Tu modo fida. s̄ma i duas. s̄mo facit q̄d dictū est. secundo
 cōcludit quoddā correlariū. sc̄da. nec dubius ⁊c. Ego nō metuo etiliū. inūd? E
 vna dom? oibus ego spero fama est. seruo deū. sic cibus mibi. tñ p̄ ista fidu
 tia. ista spes. nec surgit. i. venit mibi de me. tu das loqui t̄pe. q̄ pro er. tu tri
 butis pacis. nos audem? nihil i nobis. sed nos quos tu iubes. i. sc̄pis pugna
 re. quos tu facis superare fidim? vite. igif. p̄ ergo. deus q̄ aliquē credere in
 vita ⁊ qui deus dedit me tuem patrie alterius. est sola mea spes. ego iustus. i.
 p̄ceptis transcurrere mundū occidū. i. cadidū. forte. i. fortuna. patrū nō p̄ nō
 dubius me tenere. i. ad tenēdū vel p̄ tenēda terrena breui iure. eo. i. vado. mi
 ler ad aduena. i. forensis sub sacris cbristi

Sic vtar proprijs ceu mea non mea sint
 Non mirabor opes nullos sectabor bonores.
 Pauperem christo diuite non metuam.
 Qua stetero aduersis hac vtar plena secundis.
 Nec mala me vincent: nec bona me capient.
 Semper agam grates t̄po dabo semper bonores.
 Laus domini vigeat semper in ore meo.
 Tu modo fida comes mecū isti accingere pugne.
 Qua deus infirmo prebuit auxilium.
 Sollicita elatum cobibe: solare dolentem.
 Exemplum vite simus vterq; pie.
 Custos esto tui: custodis mutua redde.
 Erige labentem: surge lauantis ope.
 Et caro non eadem: tantum mens sed quoq; nobis.
 Una sit: atq; duos spiritus vnus alat.

Sic vtar proprijs ceu mea ⁊c. Postq̄ b̄tus Prosper ofidit q̄dā
 correlaria. Dic ofidit siue cōcludit q̄dam. ⁊ dicit. ego vtar diui
 tijs. proprijs vel mee diuic? e nō sint mee. nec curo de amissione
 istaz nec stabor bonores ⁊c. ⁊ s̄p agā grates deo. Tu mō fida
 para te isti pugne mecū vt b̄amus vitā eternā ⁊c. l̄sa p̄ deo gr̄as amen.
 Ego ⁊ sic vtar. i. fruar. proprijs rebus ceu. i. sicut mea. ego nō mirabor opes. i.
 ego sectabor nullos bonores. ego nō metuā. i. nō timebo pauperiē t̄po mee
 diuitie. ego vtar sc̄dis i. prosperis. hac mente. qua. i. mente stetero aduersis
 i. mala uec ⁊ vincet me. bona nec capient me. i. ego semp agā. referā grates
 t̄po. i. ego dabo sibi bonores laus vni semp vnet. i. vigeat i ore meo. Tu fida
 comes. q̄. i. p̄p̄ quā deus dedit. i. s̄buit. auxiliū mibi infirmo accingere. modo
 i. nunc. isti pugne. in sollicita. i. solers. cobibe. i. constringe. elarū. i. sup. tu so

lare. i. consolare. me dolentē. i. nos vtriq;. i. sim? etempluzpte vite. tu esto
 custos tui custodis. i. dei. tu redde muta. i. premia. custodi. i. restitue. ea que tu
 accepisti mutuo. suple a deo. i. aiam tuam. tu erige labentē. i. illū qui cadit. tu
 surge ope. i. auxilio leuatis vt caro t̄m. p̄ solum modo non sit eadem nobis. ⁊
 mens q̄ pro et sit vna nobis. atq; et. vnus spiritus alat. i. nutriet nos duos.

Explicit prosper de vita cōtēplatiua ⁊ humana
 tractans de septem virtutibꝫ videlz: tribus: t̄deo
 logalibꝫ scz fide. spe. et caritate. et quattuor cardi
 nalibus. scz iustitia. fortitudine. temperantia. et
 prudentia. Impressum Laurini.

